USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 19. května 2025 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Roberta Pacovského a soudců JUDr. Evy Brázdilové a Mgr. Stanislava Králíka odvolání státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. července 2024, sp. zn. 74 T 2/2019 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu.

Podle § 259 odst. 1 tr. řádu se věc vrací soudu I. stupně k novému rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 18. července 2024, č.j. 74 T 2/2019-474 byl obžalovaný [jméno] [příjmení], [datum narození] podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn obžaloby Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 3. 7. 2019, sp. zn. VZV 17/ 2017 –206, pro skutky spočívající v tom, že:

I. v době nejpozději do 31.3.2011 v Praze nepodal správci daně - Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2010, ačkoliv k tomu byl jako poplatník daně z příjmu fyzických osob dle § 2 zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2013, povinen ve smyslu § 38g odst. 1 ve spojení s § 10 odst. 1 písm. b) zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění platném a účinném do 31.12.2013, neboť v roce 2010 obdržel od obchodní společnosti ČEZ, a.s., IČ 45274649, se sídlem Praha 4, Duhová 2/1444, za prodej akcií společností e Energy Ralsko a.s., IČ: 28217918, se sídlem Praha 5, Radlická 663/28, e Energy Hodonín a.s., IČ: 28217853, se sídlem Praha 5, Radlická 663/28, a eEnergy Ralsko - Kuřivody a.s., IČ: 28208811, se sídlem Praha 1, Rybná 682/14, částku v celkové výši 339 527 993 Kč, příjmy obdržené v roce 2010 v souvislosti s prodejem těchto akcií však nepřiznal a tím zkrátil ke škodě České republiky zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, sídlem Praha 1, Štěpánská 619/28, daň z příjmu fyzických osob za rok 2010 o částku § 32 odst. 3 tehdy platného zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku) 2008, a to za situace, kdy

- v době od ledna do září roku 2009 zakoupil 100 % akcií společnosti MANGARA, a.s., IČ: 28217918, se sídlem Praha 5, Radlická 663/28, kterou dne 11.9.2009 přejmenoval na e Energy Ralsko a.s., a následně na základě Smlouvy o převodu akcií uzavřené dne 27.11.2009, ve znění veškerých dodatků, převedl jako fyzická osoba 100 % akcií obchodní společnosti e Energy Ralsko a.s., IČ: 28217918, obchodní společnosti ČEZ, a.s., IČ 45274649, se sídlem Praha 4, Duhová 2/1444, jako kupující, a to za sjednanou kupní cenu ve výši 347 477 878 Kč, kdy kupní cena za tyto akcie byla společností ČEZ, a.s. zaplacena ve splátkách, kdy dne 14. 6. 2010 byla uhrazena částka ve výši 109 029 272 Kč, dne 26.8.2010 částka ve výši § 32 odst. 3 tehdy platného zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku) 2009 a dne 16. 9. 2010 částka ve výši § 32 odst. 3 tehdy platného zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku) 2010,

- v době od ledna do dubna roku 2009 zakoupil 100% akcií společnosti GARZA a.s., IČ: 28217853, se sídlem Praha 5, Radlická 663/28, kterou dne 27.5.2009 přejmenoval na e Energy Hodonín a.s., IČ: 28217853, se sídlem Hodonín, Smetanova 4250/17, a následně na základě Smlouvy o převodu akcií uzavřené dne 27.11.2009, ve znění veškerých dodatků, převedl jako fyzická osoba 100% akcií obchodní společnosti e Energy Hodonín a.s., IČ: 28217853, obchodní společnosti ČEZ, a.s., IČ 45274649, se sídlem Praha 4, Duhová 2/1444, jako kupující, a to za sjednanou kupní cenu ve výši § 32 odst. 3 tehdy platného zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku) 2011, kdy kupní cena za tyto akcie byla obchodní společností

ČEZ, a.s. zaplacena ve splátkách, kdy dne 06.08.2010 byla uhrazena částka ve výši § 32 odst. 3 tehdy platného zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku) 2012,

- v době od ledna do prosince roku 2009 zakoupil 100% akcií společnosti Ichtys Alfa a.s., IČ: 28208811, se sídlem Praha 1, Rybná 682/14, kterou dne 8.12.2009 přejmenoval na eEnergy Ralsko - Kuřívody a.s., kdy návrh na změnu jména společnosti byl podán dne 21.12.2009, a na základě Smlouvy o převodu akcií uzavřené dne 21.12.2009, ve znění veškerých dodatků, převedl jako fyzická osoba 100% akcií obchodní společnosti I Alfa a.s., IČ: 28208811, obchodní společnosti ČEZ, a.s., IČ 45274649, se sídlem Praha 4, Duhová 2/1444, jako kupující, a to za sjednanou kupní cenu ve výši 134 305 284 Kč, kdy kupní cena za tyto akcie byla obchodní společností ČEZ, a.s. zaplacena ve splátkách, kdy dne 25.8.2010 byla uhrazena částka ve výši § 32 odst. 3 tehdy platného zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku) 2013,

tedy v průběhu roku 2009 zakoupil [jméno] [příjmení] 100% akcie výše uvedených obchodních společností, jež přejmenoval na e Energy Ralsko a.s., IČ: 28217918, e Energy Hodonín a.s., IČ: 28217853, a eEnergy Ralsko - Kuřívody a.s., IČ: 28217918, a již v listopadu roku 2009 uzavřel jako fyzická osoba smlouvy o převodu akcií společností e Energy Ralsko a.s. a e Energy Hodonín a.s. a v prosinci roku 2009 smlouvu o převodu akcií společnosti eEnergy Ralsko - Kuřívody a.s. se společností ČEZ, a.s., na kterou akcie jmenovaných společností v průběhu roku 2010 převedl, a to za částku v celkové výši 514 937 816 Kč, kdy část kupní ceny ve výši 339 527 993 Kč mu byla vyplacena v roce 2010; [jméno] [příjmení] takto utržené příjmy nepřiznal a ani neuhradil daň z příjmu fyzických osob správci daně ve Spojených státech amerických, jejichž byl v té době státním občanem, ani v České republice, kde byl poplatníkem daně z příjmu fyzických osob dle § 2 zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění platném a účinném do 31.12.2013, přestože k tomu byl dle § 38g odst. 1 ve spojení s § 10 odst. 1 písm. b) zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění platném a účinném do 31.12.2013, povinen a tímto jednáním zkrátil ke škodě České republiky zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, sídlem Praha 1, Štěpánská 619/28, daň z příjmu fyzických osob za rok 2010 o částku § 32 odst. 3 tehdy platného zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku) 2008,

II. v době nejpozději do 31.3.2012 v Praze nepodal správci daně – Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2011, ačkoliv k tomu byl jako poplatník daně z příjmu fyzických osob dle § 2 zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění platném a účinném do 31.12.2013, povinen ve smyslu § 38g odst. 1 ve spojení s § 10 odst. 1 písm. b) zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění platném a účinném do 31.12.2013, neboť v roce 2011 obdržel od obchodní společnosti ČEZ, a.s., IČ 45274649, se sídlem Praha 4, Duhová 2/1444, za prodej akcií společností e Energy Ralsko a.s., IČ: 28217918, se sídlem Praha 5, Radlická 663/28, e Energy Hodonín a.s., IČ: 28217853, se sídlem Praha 5, Radlická 663/28, a eEnergy Ralsko - Kuřívody a.s., IČ: 28208811, se sídlem Praha 1, Rybná 682/14, částku v celkové výši 175 409 823 Kč, příjmy obdržené v roce 2011 v souvislosti s prodejem těchto akcií však nepřiznal a tím zkrátil ke škodě České republiky zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, sídlem Praha 1, Štěpánská 619/28, daň z příjmu fyzických osob za rok 2011 o částku § 32 odst. 3 tehdy platného zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku) 2015, a to za situace, kdy

- v době od dubna do září roku 2009 zakoupil 100% akcií společnosti MANGARA, a.s., IČ: 28217918, se sídlem Praha 5, Radlická 663/28, kterou dne 11.9.2009 přejmenoval na e Energy Ralsko a.s., a následně na základě Smlouvy o převodu akcií uzavřené dne 27.11.2009, ve znění veškerých dodatků, převedl jako fyzická osoba 100% akcií obchodní společnosti e Energy Ralsko a.s., IČ: 28217918, obchodní společnosti ČEZ, a.s., IČ 45274649, se sídlem Praha 4, Duhová 2/1444, jako kupující, a to za sjednanou kupní cenu ve výši 347 477 878 Kč, kdy kupní cena za tyto akcie byla společností ČEZ, a.s. zaplacena ve splátkách, kdy dne 18.4.2011 byla uhrazena částka ve výši 60 614 238 Kč a dne 7.11.2011 částka ve výši § 32 odst. 3 tehdy platného zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku) 2017,

- v době od ledna do dubna roku 2009 zakoupil 100% akcií společnosti GARZA a.s., IČ: 28217853, se sídlem Praha 5, Radlická 663/28, kterou dne 27.5.2009 přejmenoval na e Energy Hodonín a.s., IČ: 28217853, se sídlem Hodonín, Smetanova 4250/17, a následně na základě Smlouvy o převodu akcií

uzavřené dne 27.11.2009, ve znění veškerých dodatků, převedl jako fyzická osoba 100% akcií obchodní společnosti e Energy Hodonín a.s., IČ: 28217853, obchodní společnosti ČEZ, a.s., IČ 45274649, se sídlem Praha 4, Duhová 2/1444, jako kupující, a to za sjednanou kupní cenu ve výši § 32 odst. 3 tehdy platného zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku) 2011, kdy kupní cena za tyto akcie byla obchodní společností ČEZ, a.s. zaplacena ve splátkách, kdy dne 18. 04. 2011 byla uhrazena částka ve výši 4 629 044 Kč a dne 07.11.2011 částka ve výši 3 307 700 Kč,

- v době od ledna do prosince roku 2009 zakoupil 100 % akcií společnosti Ichtys Alfa a.s., IČ: 28208811, se sídlem Praha 1, Rybná 682/14, kterou dne 8. 12. 2009 přejmenoval na eEnergy Ralsko - Kuřívody a.s., kdy návrh na změnu jména společnosti byl podán dne 21. 12. 2009, a na základě Smlouvy o převodu akcií uzavřené dne 21.12.2009, ve znění veškerých dodatků, převedl jako fyzická osoba 100% akcií obchodní společnosti I Alfa a.s., IČ: 28208811, obchodní společnosti ČEZ, a.s., IČ 45274649, se sídlem Praha 4, Duhová 2/1444, jako kupující, a to za sjednanou kupní cenu ve výši 134 305 284 Kč, kdy kupní cena za tyto akcie byla obchodní společností ČEZ, a.s. zaplacena ve splátkách, kdy dne 18. 04. 2011 byla uhrazena částka ve výši 19 167 300 Kč a dne 07. 11. 2011 částka ve výši 27 969 989 Kč, tedy v průběhu roku 2009 zakoupil [jméno] [příjmení] 100% akcie výše uvedených obchodních společností, jež přejmenoval na e Energy Ralsko a.s., IČ: 28217918, e Energy Hodonín a.s., IČ: 28217853, a eEnergy Ralsko - Kuřívody a.s., IČ: 28217918, a již v listopadu roku 2009 uzavřel jako fyzická osoba smlouvy o převodu akcií společností e Energy Ralsko a.s. a e Energy Hodonín a.s. a v prosinci roku 2009 smlouvu o převodu akcií společnosti eEnergy Ralsko - Kuřívody a.s. se společností ČEZ, a.s., na kterou akcie jmenovaných společností v průběhu roku 2010 převedl, a to za částku v celkové výši 514 937 816 Kč, kdy část kupní ceny ve výši 175 409 823 Kč mu byla vyplacena v roce 2011; [jméno] [příjmení] takto utržené příjmy nepřiznal a ani neuhradil daň z příjmu fyzických osob správci daně ve Spojených státech amerických, jejichž byl v té době státním občanem, ani v České republice, kde byl poplatníkem daně z příjmu fyzických osob dle § 2 zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2013, přestože k tomu byl dle § 38g odst. 1 ve spojení s § 10 odst. 1 písm. b) zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2013, povinen a tímto jednáním zkrátil ke škodě České republiky zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 1, sídlem Praha 1, Štěpánská 619/28, daň z příjmu fyzických osob za rok 2011 o částku 26 287 830 Kč,

a kvalifikované pod bodem I. jako zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016, a pod bodem II. jako zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016, neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro něž je obžalovaný stíhán.

2. Proti výše uvedenému rozhodnutí podala v neprospěch obžalovaného v zákonné lhůtě odvolání státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze. V odůvodnění tohoto opravného prostředku namítla, že závěr nalézacího soudu, dle něhož nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro které byl obžalovaný stíhán, je nesprávný a v rozporu s provedenými důkazy.

3. Státní zástupkyně v odvolání zrekapitulovala předchozí fáze řízení, kdy nalézací soud rozhodl o zproštění obžaloby jmenovaného obžalovaného již rozsudkem vyhlášeným dne 14. 2. 2020, přičemž tento rozsudek následně Vrchní soud v Praze svým usnesením sp.zn. 3 To 40/2020 ze dne 10. 2. 2021 podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu nalézacímu soudu uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Soud prvého stupně následně doplnil ve věci dokazování a rozsudkem vyhlášeným dne 28. 5. 2021 obžalovaného znovu podle § 226 písm. a) tr. řádu zprostil obžaloby. Také tento rozsudek nalézacího soudu před odvolacím soudem neobstál a byl podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu zrušen usnesením Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 To 89/2021 ze dne 23. 5. 2022 a nalézacímu soudu bylo podle § 259 odst. 1 tr. řádu uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl. V návaznosti na pokyny uložené mu odvolacím soudem doplnil soud I. stupně dokazování a znovu dospěl k závěru, že v podstatě všechny relevantní skutkové okolnosti uvedené ve skutkové větě podané obžaloby byly prokázány s výjimkou data nabytí akcií MANGARA a.s., GARZA a.s. a Ichtys Alfa a.s. obžalovaným. Proto

obžalovaného rozsudkem ze dne 19. 5. 2023 opět podle § 226 písm. a) tr. řádu zprostil obžaloby. K odvolání státní zástupkyně byl i tento rozsudek Městského soudu v Praze rozhodnutím odvolacího soudu ze dne 31. 10. 2023, sp. zn. 3 To 54/2023 podle § 258 odst. 1, písm. b), c) tr. řádu v celém rozsahu zrušen a podle § 259 odst. 1 tr. řádu byla věc vrácena nalézacímu soudu k novému rozhodnutí s tím, že bylo Vrchním soudem v Praze současně podle § 262 tr. řádu přikázáno, aby byla věc projednána a rozhodnuta v novém složení senátu. V dané věci následně na základě ústavní stížnosti podané obžalovaným Ústavní soud nálezem ze dne 10. 6. 2024, sp. zn. III. ÚS 761/24 rozhodl tak, že poslední výše zmíněné usnesení Vrchního soudu v Praze v části výroku, jímž bylo podle § 262 tr. řádu nařízeno, aby byla věc projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu, zrušil. Ústavní soud dospěl v daném případě k závěru, že nejsou dány důvody pro změnu senátu, neboť Městský soud v Praze v rozhodnutích předcházejících napadenému rozsudku podrobně, logicky a racionálně odůvodňoval své závěry a reagoval na výtky a pokyny odvolacího soudu a jeho závěry Ústavní soud nepovažoval za excesivní a neshledal v nich pochybení, která mu v souvislosti s hodnocením provedených důkazů vytýkal odvolací soud Tomu naopak Ústavní soud vytkl, že k vyvození odlišných skutkových závěrů přistoupil bez toho, že by potřebné důkazy sám provedl, a tento projev snahy prosadit vlastní způsob hodnocení provedeného dokazování Ústavní soud hodnotil jako nepřípustný. V rámci obnoveného hlavního líčení posléze Městský soud v Praze znovu doplnil dokazování a nyní napadeným rozsudkem ze dne 18. 7. 2024 obžalovaného podle § 226 písm. a) tr. řádu opět zprostil obžaloby. Ve vztahu k výpisům a dalším listinám z obchodního rejstříku, kterými bylo k návrhu státní zástupkyně před vyhlášením napadeného rozhodnutí doplněno dokazování, nalézací soud dle státní zástupkyně sice dospěl k závěru, že představují relevantní základ pro podporu argumentace, že společnost AKMES disponovala dalšími společnostmi, které mohla prodat obž. [příjmení]. Na druhou stranu však ze samotných výpisů žádné relevantní skutečnosti zpochybňující důvody, proč obžalovanému byly ke koupi nabídnuty společnosti MANGARA, a.s., GARZA, a.s., a zejména Ichtys Alfa a.s., dle soudu neplynou. Soud doplnil, že i když z výpisů z obchodního rejstříku jmenovaných společností plyne, že na přelomu let 2007 a 2008 byla jejich jediným akcionářem společnost AKMES s.r.o., byly tyto společnosti, resp. celý akciový podíl těchto společností, s výjimkou společnosti PHORTIE a.s., zkraje roku 2008 či relativně krátce po začátku roku 2008 prodány. Novými akcionáři těchto společností se mimo jiné stali Mgr. [příjmení] [příjmení], Mgr. [jméno] [jméno], Mgr. [jméno] [příjmení] či [jméno] [příjmení]. V této souvislosti potom nalézací soud uvedl, že vzhledem k prodeji akcií zkraje roku 2008 bez dalšího např. nelze vyloučit, že tyto společnosti nebo alespoň některé z nich nebyly před koncem roku„ rezervované“ pro jiné klienty, např. [jméno] [příjmení], který byl jako jediný akcionář společností SALMIA a.s. a SILOBIA a.s. zapsán hned zkraje února 2008. Respektive za situace, kdy některé z uvedených společností koupily osoby působící v AK Šachta a Partners, nebylo dle soudu nijak prokazováno, z jakých důvodů uvedené osoby (advokáti) předmětné společnosti koupily, zda byly rezervovány některým z dalších klientů toho kterého advokáta, resp. advokátní kanceláře, zda s nimi měl plány ten který nabyvatel akcií, jaké plány to byly, apod. S ohledem na uvedené tak nadále nelze uzavřít, které konkrétní společnosti byly ke konci roku 2007 skutečně volné, nebyly s nimi žádné jiné plány pro advokátní kancelář či pro některého dalšího klienta kanceláře, či s nimi neměl žádné budoucí plány některý z advokátů kanceláře. Ve vztahu k provedeným výpisům společností Ichtys Beta a.s. a Ichtys Gama a.s. z obchodního rejstříku soud neshledal relevantní poznatek, který by měl prokazovat okolnosti prodeje dotčených společností obž. [příjmení].

4. Ve vztahu k nově provedeným důkazům a závěrům, ke kterým dospěl v nyní napadeném rozhodnutí nalézací soud, státní zástupkyně uvedla, že pokud soud uvádí, že u společností AMNESIA a.s., ODDITY a.s., PHORTIE a.s., OONA a.s., ROGAM a.s., SALMIA a.s., SEDUCEA a.s., SILOBIA a.s., THISIS a.s. a TAMANOA a.s., jejichž akcionářkou na přelomu roku 2007 a 2008 byla společnost AKMES s.r.o., nelze vyloučit, že v dané době nebyly„ rezervované“ pro jiné klienty, resp. v případě jejich nákupu ze strany osob působících v AK

Šachta a Partners (tedy v případě jejich nákupu ze strany Mgr. [příjmení], Mgr. [jméno] a Mgr. [příjmení]) nebylo prokazováno, z jakých důvodů uvedené osoby (advokáti) předmětné společnosti koupily, zda byly rezervovány některým z dalších klientů toho kterého advokáta atd., je třeba zdůraznit, že dokazování ve smyslu výslechu dotčených osob není v případě Mgr. [příjmení], jako obhájkyně obž. [příjmení], možné a Mgr. [jméno] odmítl v řízení před soudem vypovídat. Mgr. [příjmení] nebyl v době svého výslechu dotazován na soudem naznačené skutečnosti, jeho výslech by tedy mohl být v naznačeném směru doplněn, pokud by to soud uznal za nutné.

5. Tyto otázky je však dle odvolatelky možné zodpovědět, resp. vyvodit relevantní závěry na základě dokumentů založených do sbírky listin. Jako příklad může posloužit společnost AMNESIA a.s., která byla zapsána do obchodního rejstříku dne 28. 3. 2007 a vymazána byla dne 16. 12. 2015. Jediným členem představenstva byl po celu dobu existence společnosti JUD. [jméno] [příjmení], dozorčí rada byla tvořena Mgr. [příjmení], Mgr. [jméno] a Mgr. [příjmení]. Jako jediný akcionář společnosti byla v době od vzniku společnosti do 7. 4. 2008 zapsána společnost AKMES s.r.o., poté se akcionářem stal Mgr. [jméno] [příjmení]. Ten měl akcie společnosti prodat Mgr. [jméno], přičemž tato skutečnost byla do obchodního rejstříku zapsána dne 29. 4. 2014. Společnost po celou dobu své existence nevykonávala žádnou ekonomickou činnost, jak plyne z příloh k účetním závěrkám za jednotlivá zdaňovací období. Dne 7. 10. 2014 pak Mgr. [jméno] jako jediný akcionář rozhodl o zrušení společnosti s likvidací, jak potvrzuje notářský zápis NZ 2482/2014. Obdobné skutečnosti potom platí pro společnost SEDUCEA a.s. a TAMANOA a.s. V případě společnosti ODDITY a.s. byla sice dne 7. 5. 2008 vyznačena změna jediného akcionáře, kterým se namísto společnosti AKMES s.r.o. stala společnost GOLD LEAF LLC, nicméně statutární orgány společnosti byly i nadále obsazeny osobami působícími v AK Šachta a Partners, a to až do druhé poloviny roku 2012. Obdobné skutečnosti platí i pro společnost PHORTIE a.s., kdy namísto společnosti AKMES s.r.o. byla dne 28. 7. 2009 jako jediný akcionář zapsána společnost ALSEDA s.r.o. Osoby působící v AK Šachta a Partners však působily ve statutárních orgánech jmenované společnosti téměř do poloviny roku 2010, ostatně působily také ve statutárních orgánech mateřské společnosti ALSEDA s.r.o. Ve vztahu ke společnosti OONA a.s. je možné uvést, že jako jediná akcionářka společnosti byla v době od 29. 1. 2008 do 15. 10. 2009 zapsána Mgr. [příjmení], poté je jako jediný akcionář společnosti uváděn obž. [jméno] [příjmení]. Ten však měl akcie společnosti nabýt nejpozději dne 3. 4. 2009 (stejně jako akcie společností MANGARA a.s. a GARZA a.s.), jak plyne z podpisového vzoru opatřeného tímto datem ověřeného dne 5. 10. 2009 a z rozhodnutí jediného akcionáře opatřeného rovněž datem 3. 4. 2009, které bylo ověřeno dne 6. 10. 2009. V souvislosti se vstupem obž. [příjmení] do společnosti došlo také ke změně v obsazení statutárních orgánů společnosti (shodně jako u společností MANGARA a.s. a GARZA a.s.). Počátkem roku 2008 pak byly prodány společnosti SALMIA a.s. a SILOBIA a.s., jejichž akcie koupil [jméno] [příjmení], a dále společnosti ROGAM a.s. a THISIS a.s. (jejichž akcie zakoupily subjekty, u nichž není dovozována spojitost s AK Šachta a Partners).

6. Z výše uvedeného dle státní zástupkyně vyplývá, že společnost AKMES s.r.o., resp. advokáti AK Šachta a Partners měli na sklonku roku k dispozici nejméně společnosti AMNESIA a.s., OONA a.s., SEDUCEA a.s., PHORTIE a.s. a TAMANOA a.s., které byly určené k prodeji a pro které v té době evidentně neměli kupce, přistoupíme-li na domněnku soudu, že zbylé společnosti již mohly být„ rezervované“ pro jiné klienty. Dle státní zástupkyně nelze pominout, že v případě společností AMNESIA a.s., OONA a.s., SEDUCEA a.s. a TAMANOA a.s. byl dán stejný scénář, jako tomu bylo u společností MANGARA a.s. a GARZA a.s., tedy společnosti vznikly v roce 2007, jejich předsedou představenstva se stal JUDr. [příjmení] a dozorčí radu tvořili Mgr. [příjmení], Mgr. [jméno] a Mgr. [příjmení]. Jediným akcionářem těchto společností byla společnost AKMES s.r.o., od které akcie jednotlivých společností zakoupili advokáti AK Šachta a Partners, kteří byli coby akcionáři těchto společností zapsáni do obchodního rejstříku v období

od ledna do dubna 2008. Dalším společným rysem bylo, že žádná z těchto společností nevytvářela jakoukoliv ekonomickou činnost, a účetní závěrky zpracovávala společnost PESKIM s.r.o. V případě společností ROGAM a.s. a THISIS a.s., u nichž byla změna v osobě akcionáře vyznačena v dubnu 2008, současně došlo ke změně v obsazení statutárních orgánů společností, kdy nově jmenovaní členové neměli žádnou spojitost s osobami působícími v AK Šachta a Partners.

7. Ze sbírky listin, resp. dokumentů do ní založených je dle odvolatelky dále patrné, že od založení některé z výše jmenovaných společností do doby jejího vzniku, tedy zápisu do obchodního rejstříku, zpravidla uplynulo cca 6 týdnů, ale např. společnost ODDITY a.s. byla založena dne 18. 12. 2007 a již dne 21. 12. 2007 byla zapsána do obchodního rejstříku, podobně to platí pro společnost PHORTIE a.s., jež byla založena o den dříve. Pokud by se tedy na advokáty AK Šachta a Partners obrátil klient se žádostí o založení či prodej akcií akciové společnosti, bylo možné jeho přání vyhovět v řádu nejdéle několika málo týdnů. Argumentace soudu v bodě 198. odůvodnění napadeného rozsudku tedy neobstojí.

8. Z uvedeného dle státní zástupkyně dále plyne, že AK Šachta a Partners disponovala na sklonku roku 2007 několika volnými ready-made společnostmi a nebyl důvod nabízet obž. [příjmení] nejprve akcie společnosti Ichtys Alfa a.s., kterou založil pro obžalovaného v té době neznámý JUDr. [jméno] [příjmení], a poté akcie společností, u nichž byl v obchodním rejstříku evidován jiný akcionář, než byl uváděn na smlouvě o převodu cenných papírů.

9. Nalézací soud se ve svých rozhodnutích zabýval také antedatací listin, ke které mělo na pokyn Mgr. [příjmení] a Mgr. [jméno] docházet v účetní společnosti PESKIM s.r.o. Zde soud uzavřel, že o antedataci hovořil pouze svědek [příjmení], který si žádný konkrétní případ antedace nevybavil, a jeho výpověď zůstala důkazně osamocená. V této souvislosti státní zástupkyně poukázala na výpisy z obchodního rejstříku týkající se společností AMNESIA a.s., SEDUCEA a.s. a TAMANOA a.s., jakož i na dokumenty založené do sbírky listin. V případě společnosti AMNESIA a.s. byl jako jediný akcionář společnosti v době od 7. 4. 2008 do 29. 4. 2014 zapsán Mgr. [jméno] [příjmení], který byl jako akcionář společnosti uváděn také v přílohách k účetním závěrkám za jednotlivá zdaňovací období let 2008 až 2013. Ve sbírce listin však jsou založená rozhodnutí jediného akcionáře společnosti AMNESIA a.s. opatřená datem 27. 3. 2008, 20. 2. 2012 a 28. 3. 2013, která za jediného akcionáře společnosti označují Mgr. [jméno] [jméno], který byl jako akcionář společnosti zapsán až dne 29. 4. 2014. Za pozornost dle státní zástupkyně stojí, že do sbírky listin byly založeny opisy rozhodnutí jediného akcionáře ze dne 27. 3. 2008 a 20. 2. 2012, kdy tyto listiny byly shodně ověřeny neboli vidimovány dne 11. 2. 2014, a to krátce před jejich založením do sbírky listin, k čemuž došlo dne 11. 4. 2014. V případě společnosti SEDUCEA a.s. byla jako jediná akcionářka společnosti v době od 25. 1. 2008 do 7. 4. 2014 v obchodním rejstříku zapsána Mgr. [příjmení] [příjmení], jež byla jako osoba podílející se na základním kapitálu společnosti více než 20 % uváděna také v účetních závěrkách společnosti zpracovaných za zdaňovací období let 2008 až 2013. Přesto jsou ve sbírce listin založena rozhodnutí jediného akcionáře opatřená datem 10. 12. 2008, 3. 12. 2012, 27. 3. 2013, 11. 12. 2013 a 6. 3. 2014, dle nichž byl jediným akcionářem společnosti M. [jméno] [příjmení]. Ten však byl jako akcionář společnosti zapsán do obchodního rejstříku až dne 7. 4. 2014. Také v uvedeném případě byly do sbírky listin založeny opisy rozhodnutí jediného akcionáře opatřené datem 10. 12. 2008 a 3. 12. 2012, které byly shodně jako v předešlém případě ověřeny dne 11. 2. 2014, a to krátce před jejich založením do sbírky listin, k čemuž došlo dne 31. 3. 2014. Obdobně byl jako jediný akcionář společnosti TAMANOA a.s. v době od 1. 2. 2008 do 29. 4. 2014 v obchodním rejstříku zapsaný Mgr. [jméno] [jméno], s čímž korespondují i přílohy účetních závěrek vyhotovené za zdaňovací období let 2008 až 2013. Navzdory uvedenému zápisu byla do sbírky listin založena rozhodnutí jediného akcionáře opatřená daty 12. 12. 2008 a 5. 12. 2012, dle nichž měla být jedinou akcionářkou společnosti M. [příjmení] [příjmení], která však byla coby jediná akcionářka společnosti do obchodního rejstříku zapsána až dne 29. 4. 2014. I v tomto případě

byla zmíněná rozhodnutí jediného akcionáře ověřena dne 11. 2. 2014, a to krátce před jejich založením do sbírky listin, k čemuž došlo dne 10. 4. 2014. Dle státní zástupkyně nelze v dané souvislosti nevzpomenout na opisy seznamu akcionářů společností MANGARA a.s. a GARZA a.s. opatřené datem 28. 12. 2007, který byl v případě společnosti MANGARA a.s. ověřen dne 10. 9. 2009 a v případě společnosti GARZA a.s. dne 3. 4. 2009. Na základě uvedeného totiž nelze dle odvolatelky dospět k jinému závěru, než že v AK Šachta a Partners, potažmo ve společnosti PESKIM s.r.o. docházelo k antedataci dokumentů, a to včetně dokumentů zakládaných do obchodního rejstříku, a že mezi takové listiny patřily i seznamy akcionářů společností MANGARA a.s. a GARZA a.s. opatřené datem 28. 12. 2007. Z výpisů z obchodního rejstříku společností Ichtys Beta a.s., Ichtys Gama a.s. a Ichtys Delta a.s. pak státní zástupkyně dovozuje, že společnosti byly založeny AK JUDr. [jméno] [příjmení] a statutární orgány těchto společností byly obsazeny advokáty či advokátními koncipienty spjatými s uvedenou advokátní kanceláří. V souvislosti s prodejem akcií těchto společností třetím osobám však ve všech případech došlo k bezprostřední změně v obsazení statutárních orgánů těchto společností. Naproti tomu v případě společnosti Ichtys Alfa a.s. došlo ke změně v obsazení představenstva společnosti až v prosinci 2009, tedy dva roky po údajném prodeji akcií společnosti.

10. Výpisy z obchodního rejstříku společností Rezidence Pod Kaštany, s.r.o., a EUROCOOP INSPEKTA a.s. a účetními závěrkami těchto společností zpracovanými za rok 2009 státní zástupkyně prokazovala, že obž. [příjmení] byl v uvedené době statutárním orgánem či členem statutárního orgánu těchto společností, které zároveň vlastnil, a že účetní závěrky těchto společností zpracovávala účetní společnost PESKIM s.r.o., o které obžalovaný hovořil v tom směru, že vedla účetnictví všech jím vlastněných společností. V případě společnosti Ichtys Alfa a.s. však účetní závěrky zpracované za zdaňovací období roku 2007 a 2008 zpracovala [jméno] [příjmení], která se společností PESKIM s.r.o. nebyla nikterak spjatá. Na základě tohoto a řady dalších důkazů státní zástupkyně dovozuje, že obž. [příjmení] nabyl akcie společnosti Ichtys Alfa a.s. až v průběhu roku 2009, jak je uváděno v obžalobě, nikoliv v roce 2007, jak tvrdí obžalovaný.

11. Vzhledem ke skutečnosti, že napadený rozsudek dle státní zástupkyně nad rámec výše uvedeného nedoznal oproti rozsudku ze dne 19. 5. 2023 žádných změn, odkázala státní zástupkyně v plném rozsahu na své odvolání ze dne 14. 8. 2023 s tím, že nalézací soud ani tentokrát nepostupoval v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, když důkazy nehodnotil v celém jejich kontextu a při svém rozhodování nezohlednil některé provedené důkazy. Uvedená pochybení pak mohla mít vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku. Státní zástupkyně opětovně, a to i v návaznosti na nález Ústavního soudu ze dne 10. 6. 2024, sp. zn. III. ÚS 761/2024, poukázala na nález Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2023, sp. zn. IV. ÚS 2980/22, jehož účelem je zamezit, aby docházelo k soudnímu„ ping pongu“. Z citovaného nálezu vyplývá, že„ z ústavněprávního hlediska nic nebrání tomu, aby odvolací soud v trestním řízení při veřejném zasedání o odvolání při zachování všech garancí kontradiktornosti řízení a práva na obhajobu zopakoval důkaz či důkazy, z nichž soud prvního stupně tato skutková zjištění učinil, a změnil odpovídající skutková zjištění. V případě, že po takovéto změně skutkového stavu dospěje odvolací soud k závěru, že možnosti dokazování již byly vyčerpány, skutkový stav byl v rozsahu nutném pro rozhodnutí zjištěn bez důvodných pochybností a je na místě vydat takové rozhodnutí, které sám vydat nemůže z důvodu zákonné překážky podle § 259 odst. 5 trestního řádu, ústavní pořádek nebrání tomu, aby věc vrátil soudu prvého stupně a zavázal jej k tomu, aby obžalovaného uznal vinným určitým trestným činem. Soud prvního stupně je v takovém případě povinen vycházet ze skutkového stavu tak, jak byl ustálen odvolacím soudem, nevyžádá-li si procesní vývoj doplnění dokazování. K takové potřebě mohou vést např. nově se objevivší, dříve nepředvídané poznatky, nicméně soud prvního stupně nesmí opakovat či doplňovat dokazování účelově jen proto, aby si formálně odůvodnil odchýlení se od těch skutkových zjištění, k nimž dospěl odvolací soud na podkladě vlastního dokazování“. S ohledem na shora uvedené státní zástupkyně navrhla, aby odvolací soud v odvolacím řízení sám provedl pro skutková zjištění podstatné důkazy, které byly

provedeny již v hlavním líčení, které byly podrobně rozebrány v tomto i v předešlých odvoláních a zejména pak v předcházejících rozhodnutích odvolacího soudu, které jsou podstatné zejména z hlediska posouzení subjektivní stránky žalovaného jednání, a dále aby odvolací soud na základě takovéhoto dokazování, které sám provede, zavázal nalézací soud k tomu, aby obžalovaného uznal vinným žalovaným trestným činem. V souladu s tím státní zástupkyně navrhla, aby Vrchní soud v Praze § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušil napadený rozsudek a podle § 259 odst. 1 trestního řádu vrátil věc soudu prvého stupně k novému projednání.

12. V rámci přednesu při veřejném zasedání státní zástupkyně odkázala na písemné odůvodnění podaného opravného prostředku s tím, že všechna ve věci dosud podaná odvolání obsahují v zásadě totožnou argumentaci, která byla pouze v dílčích částech doplňována v návaznosti na zjištění prezentovaná v jednotlivých rozhodnutích soudu prvého stupně. Státní zástupkyně ve stručnosti zrekapitulovala odvolací argumentaci aktuálního i předchozích opravných prostředků, které ve věci podala, s tím, že otázka, kdy obžalovaný nabyl akcie společností MANGARA a.s., GARZA a.s. a Ichtys Alfa a.s., je jediným sporným bodem v této trestní věci, přičemž nelze souhlasit se závěry nalézacího soudu, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný tyto nabyl kdykoliv v době od 1. 1. 2008. Nalézacímu soudu nelze upřít upřímnou snahu vyhovět pokynům odvolacího soudu, které se týkaly doplněný dokazování. Navzdory opakovaným pokynům odvolacího soudu však soud prvého stupně z velké části setrval u izolovaného hodnocení jinak pečlivě provedených důkazů, kdy tyto nehodnotil v jejich vzájemném kontextu a některé důkazy (především svědčící ve prospěch obžaloby) bagatelizoval, ev. je nijak nehodnotil.

13. K podanému odvolání se prostřednictvím své obhájkyně písemně vyjádřil obžalovaný. V rámci tohoto podání uvedl, že státní zástupkyně argumentuje tím, že (stručně řečeno) společnost AKMES s.r.o. měla v danou dobu disponovat více ready-made společnostmi, přičemž záměru obžalovaného nakoupit koncem roku 2007 tři ready-made společnosti by tak evidentně mnohem logičtěji odpovídalo pořízení tří společností rovnou od společnosti AKMES s.r.o. namísto od fyzických osob: JUDr. [jméno] [příjmení] a Mgr. [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení] a Mgr. Bc. [jméno] [jméno]. K tomu však nalézací soud zcela správně uvádí, že obžalovaný nakoupil právě ty společnosti, kterému mu dohodil jeho kamarád a jeho advokát JUDr. [jméno] [příjmení]. To, co mu JUDr. [jméno] [příjmení] sehnal, obžalovaný nemohl ovlivnit, a především se o to nezajímal. Městský soud v Praze se pak zabýval otázkou, zda skutečně společnost AKMES s.r.o. v danou dobu disponovala více ready-made společnostmi. Na návrh státní zástupkyně provedl k důkazu výpisy z obchodního rejstříku k obchodním společnostem a následně dospěl ke správnému závěru, že tato skutečnost prokázána nebyla. Dle nalézacího soudu totiž na základě dat, kdy byl v obchodním rejstříku místo společnosti AKMES s.r.o. zapsán další akcionář, nelze vyloučit, že společnosti byly rezervované pro jiné klienty společnosti AKMES s.r.o. (například společnosti SALMIA a.s. a SILOBIA a.s.), či pro jiné klienty advokátní kanceláře ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s. (v případě těch, které byly převedeny na advokáty této kanceláře), nebo že se společnostmi měl nějaké budoucí plány ten který advokát (v případě těch, které byly převedeny na advokáty uvedené kanceláře). V této souvislosti obžalovaný upozornil, že datum, kdy byl v obchodním rejstříku místo společnosti AKMES s.r.o. zapsán další akcionář, neodpovídá datu převodu akcií. Podle chybného názoru státní zástupkyně má z dat z obchodního rejstříku vyplývat, že společnost AKMES s.r.o., respektive advokáti advokátní kanceláře ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s. měli na sklonku roku k dispozici nejméně společnosti AMNESIA a.s., OONA a.s., SEDUCEA a.s., PHORTIE a.s. a TAMANOA a.s., které byly určené k prodeji a pro které v té době evidentně neměli kupce. Na to má dle obžalovaného státní zástupkyně navazovat chybnou úvahou, že advokátní kancelář ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s. disponovala na sklonku roku 2007 několika volnými ready-made společnostmi a nebyl důvod nabízet obž. [příjmení] nejprve akcie společnosti Ichtys Alfa a.s., kterou založil pro obžalovaného v té době neznámý JUDr. [jméno] [příjmení], a poté akcie společností, u nichž byl v obchodním rejstříku evidován jiný akcionář, než byl uváděn na smlouvě o převodu cenných papírů. Dle

obžalovaného měl být původní argument státní zástupkyně, že společnost AKMES s.r.o. měla v danou dobu disponovat více ready-made společnostmi, což se však neprokázalo. Proto státní zástupkyně přinesla nový argument, že ready-made společnostmi měla disponovat advokátní kancelář ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s. Advokátní kancelář ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s. však žádnými ready-made společnostmi nedisponovala. Akciovými společnostmi na sklonku roku 2007 disponovali pouze advokáti Mgr. Bc. [jméno] [jméno], Mgr. [jméno] [příjmení] a Mgr. [příjmení] [příjmení]. A jak správně uvedl Městský soud v Praze, nelze vyloučit, že s nimi měli sami advokáti nějaké budoucí plány. Dle obžalovaného tedy nebylo prokázáno, že tyto společnosti byly určené k prodeji.

14. Společnostmi AMNESIA a.s., SEDUCEA a.s. a TAMANOA a.s. disponovali advokáti na sklonku roku 2007, v průběhu roku 2008 i v průběhu roku 2009. Argument, že v roce 2007 nebyl důvod nabízet obžalovanému akcie společnosti Ichtys Alfa a.s., je tedy sám o sobě nesprávně použit. Tento důvod (z pohledu státní zástupkyně) totiž nebyl dán stejně ani v roce 2008 ani v roce 2009. Přesto JUDr. [jméno] [příjmení] akcie společnosti Ichtys Alfa a.s. obžalovanému nabídl. Tento postup se musí státní zástupkyni jevit zcela shodně nelogický jak v roce 2007, tak v roce 2008 nebo v roce 2009. Přesto se tak prokazatelně stalo. Z výše uvedeného je však jasné, že tento argument nepřispívá k objasnění věci. Navíc, v případě převodu akcí společností AMNESIA a.s., SEDUCEA a.s. nebo TAMANOA a.s. by situace byla dle obžalovaného stejná jako v případě společnosti MANGARA a.s. a GARZA a.s. I tyto společnosti totiž byly na konci roku 2007 už prodané jinému akcionáři, než který byl zapsán v obchodním rejstříku. Pokud by obžalovanému byly nabídnuty tyto společnosti, tak by opět, zcela shodně jako u společnosti MANGARA a.s. a GARZA a.s., podepisoval smlouvy s akcionářem, který nebyl v tu chvíli zapsán v obchodním rejstříku. Argument, že v roce 2007 tedy nebyl důvod nabízet obžalovanému akcie společností, u nichž byl v obchodním rejstříku evidován jiný akcionář, než byl uváděn na smlouvě o převodu cenných papírů, je tedy dle obžalovaného sám o sobě lichý. Sám JUDr. [jméno] [příjmení] v roce 2007, 2008 ani v roce 2009 žádnou akciovou společnost k určenou prodeji nevlastnil, a proto musel vždy pro obžalovaného shánět společnosti od jiných osob.

15. Obžalovaný dále namítl, že státní zástupkyně poukazuje na skutečnost, že od okamžiku založení akciové společnosti do okamžiku jejího vzniku uplynulo zpravidla přibližně šest týdnů. Tedy pokud by se na advokátní kancelář ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s. obrátil klient se žádostí o založení či prodej akcií akciové společnosti, bylo možné jeho přání vyhovět v řádu nejdéle několika málo týdnů. Tento názor platí obecně, dle obžalovaného však nikoliv v prosinci 2007. Pokud by se v prosinci 2007 na advokátní kancelář ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s. obrátil klient s tím, že kvůli změně časového testu od 1. 1. 2008 potřebuje ještě v prosinci 2007 vlastnit akcie nějaké společnosti, zjevně by nebylo možné takovému požadavku vyhovět zakládáním nové společnosti. To by trvalo, jak sama státní zástupkyně uvádí, několik týdnů a klient by ji tak nabyl až v roce 2008.

16. Pokud se potom týká argumentace státní zástupkyně ohledně antedatace listin ve společnosti PESKIM s.r.o., obžalovaný uvedl, že státní zástupkyně poukazuje na to, že i v případě společností AMNESIA a.s., SEDUCEA a.s. a TAMANOA a.s. je rozpor mezi akcionářem zapsaným v obchodním rejstříku a uvedeným v příloze k účetní závěrce a akcionářem uvedeným v korporátní dokumentaci. Podle chybného názoru státní zástupkyně nelze na základě uvedeného dospět k jinému závěru, než že v advokátní kanceláři ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s. docházelo k antedataci dokumentů. Tyto společnosti po celou dobu své existence nevykonávaly žádnou ekonomickou činnost a byly úspěšně zlikvidovány. Účetní společnosti PESKIM s.r.o. přitom postupovaly při vyhotovování účetních závěrek v případě společností AMNESIA a.s., SEDUCEA a.s. a TAMANOA a.s. zcela totožně jako v případě společností MANGARA a.s. a GARZA a.s. Uvedené tedy ve skutečnosti podporuje obhajobu obžalovaného, že účetní společnosti PESKIM s.r.o. v případě ekonomicky neaktivních společností vycházely pouze z

obchodního rejstříku a údaje v něm zapsané na rozdíl od advokátů neověřovaly, přičemž ani další odpovědné osoby v případě ekonomicky neaktivních společností nevěnovaly přílohám k účetním závěrkám pozornost. Chyby podobného charakteru byly běžné, což vedlo ke kritice práce účetních, o které vypovídaly svědkyně [příjmení] a [ulice]. Obžalovaný poukázal na skutečnost, že přestože údajná antedatace v případě společností MANGARA a.s. a GARZA a.s. z pohledu státní zástupkyně může dávat smysl, tak v případě společností AMNESIA a.s., SEDUCEA a.s. a TAMANOA a.s. žádný smysl nedává, byla by nelogická a zbytečná.

17. Státní zástupkyně také poukazovala na rejstříková data společností Ichtys Beta a.s., Ichtys Gama a.s. a Ichtys Delta a.s., ze kterých dovozuje určitou praxi, které se má prodej akcií společnosti Ichtys Alfa a.s. vymykat. Dle obžalovaného však opakovaně ignoruje to, že společnost Ichtys Alfa a.s. byla prodána jako první. Obžalovanému není zřejmé, co má ve vztahu k němu vyplývat ze skutečnosti, že JUDr. [jméno] [příjmení] a jeho advokátní kancelář postupovali v případě jiných společností jinak než několik let předtím v případě společnosti Ichtys Alfa a.s. Dle obžalovaného také státní zástupkyně zaměňuje pozici akcionáře s pozicí člena statutárního orgánu obchodní společnosti. Nejdříve potvrzuje tvrzení obžalovaného, že společnostem, ve kterých je obžalovaný členem statuárního orgánu, vede účetnictví společnost PESKIM s.r.o. Hned na to ale státní zástupkyně klade obžalovanému za vinu to, že společnosti, ve které obžalovaný nebyl členem statuárního orgánu, nevedla účetnictví společnost PESKIM s.r.o. Obžalovaný do dnešního dne nepochopil, jak měl v době, ve které nebyl členem statutárního orgánu, rozhodnout o tom, kdo povede účetnictví společnosti Ichtys Alfa a.s.

18. Dle obžalovaného nepřineslo odvolání státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Praze oproti napadenému rozsudku nic nového. Proto navrhl, aby Vrchní soud v Praze podle ustanovení § 256 tr. řádu odvolání zamítl.

19. V průběhu veřejného zasedání před odvolacím soudem obhájkyně obžalovaného shrnula, že napadený rozsudek považuje za správný a v souladu s trestním řádem. Práce nalézacího soudu byla velmi systematická, soud se podrobně zabýval hodnocením všech důkazů jednotlivě i v souvislostech. Nebyl ani naivní nebo důvěřivý ve vztahu k obžalovanému i k některým svědkům. Nalézací soud korektně uznává, že stále existují dvě verze událostí a bylo předloženo poměrně značné množství důkazů, které podporují verzi obhajoby. Ty, které nepodporují verzi obhajoby a svědčí obžalobě, jsou důkazy nepřímé. Při hodnocení těchto důkazů v širších souvislostech a v souvislosti s ostatními neexistuje žádný důkaz, který svědčí obžalobě, a který by zároveň nezapadl do verze obhajoby. Obráceně to ale neplatí. Pokud by byl obžalovaný shledán vinným, tak zde zůstane celá řada důkazů, které s verzí obžaloby nejsou souladné a nelze jejich existenci vysvětlit. Nalézací soud postupoval zcela korektně a v souladu s trestním řádem. Obhájkyně dále poukázala na celkovou dobu, která od skutku, který měl obžalovaný spáchat, uplynula, což se pro obhajobu negativně odrazilo na možnosti opatřovat důkazy. Pokud se například týká otázky úhrady kupních cen, tak dle státní zástupkyně není prokázáno, kdy byla kupní cena v roce 2007 zaplacena. Zároveň však nepřináší žádné důkazy, že byla zaplacena v roce 2008 či v roce 2009. V případě účetních závěrek obhájkyně připustila, že se jedná o jeden z důkazů svědčících obžalobě. Ovšem v kontextu se všemi listinami, které byly k důkazu provedeny a s výpověďmi slyšených svědků, lze tyto závěrky vyhodnotit jak v souladu s obžalobou, tak v souladu s obhajobou. Verzi obhajoby sice nepodporují, ale rozhodně ani nevylučují. Návrh státní zástupkyně, aby odvolací soud sám prováděl v obrovském rozsahu dokazování, považuje obžalovaný za přílišný tlak na odsouzení. Za daného stavu by mělo být odvolání státní zástupkyně podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné zamítnuto.

20. Obžalovaný [jméno] [příjmení] se veřejného zasedání osobně nezúčastnil a toto bylo konáno v jeho nepřítomnosti za situace, kdy byl k tomuto odvolacím soudem řádně a včas předvolán a v reakci na to písemně požádal o konání veřejného zasedání v jeho nepřítomnosti.

21. V daném případě je namístě zdůraznit, že odvolací soud se věcí zabývá meritorně již počtvrté. Městský soud v Praze v této trestní věci původně vyhlásil rozsudek pod sp. zn. 74 T 2/2019 již dne 14. 2. 2020 a obžalovaného [jméno] [příjmení] tímto rozsudkem podle § 226 písm. a) tr. řádu zprostil obžaloby. Zmíněný rozsudek však byl k odvolání státní zástupkyně následně Vrchním soudem v Praze dne 10. 2. 2021 pod sp. zn. 3 To 40/2020 v neveřejném zasedání podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu zrušen. V odůvodnění tohoto rozhodnutí odvolací soud mimo jiné konstatoval, že soud I. stupně provedl dokazování ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu, kdy v tomto řízení byly v zásadě provedeny všechny důkazy v rozsahu potřebném a nutném pro náležité zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, kdy byly stejně pečlivě provedeny důkazy shromážděné ve věci svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Nepřesvědčivě však především dle odvolacího soudu vyznělo hodnocení takto provedených důkazů nalézacím soudem a soud prvého stupně se nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a nevzal v úvahu všechny poznatky z provedeného dokazování. Samotné odůvodnění rozsudku dle odvolacího soudu nesplňovalo požadavky § 125 tr. řádu a dle odvolacího soudu se nabízela úvaha o jednostranném přístupu k hodnocení závažnosti a prokazatelnosti provedených důkazů ve všech částech odůvodnění původního rozsudku. Vrchní soud v Praze proto nemohl bez výhrad přijmout způsob hodnocení jednotlivých provedených důkazů z hlediska jejich průkaznosti a zprošťující výrok rozsudku tak označil za přinejmenším předčasný.

22. Soud prvého stupně po zrušení původního meritorního rozhodnutí a vrácení věci respektoval pokyny odvolacího soudu týkající se doplnění dokazování. V rámci hlavního líčení konaného dne 26. 5. 2021 doplnil dokazování výslechem svědků a doplnil také dokazování listinami. Poté nalézací soud dokazování ukončil a po závěrečných řečech účastníků řízení dne 28. 5. 2021 vyhlásil rozsudek, kterým obžalovaného znovu podle § 226 písm. a) tr. řádu zprostil podané obžaloby. Tento rozsudek však byl k odvolání státní zástupkyně následně Vrchním soudem v Praze dne 23. 5. 2022 pod sp. zn. 3 To 89/2021 v neveřejném zasedání podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu opět zrušen.

23. Také v odůvodnění tohoto rozhodnutí odvolací soud v zásadě přisvědčil důvodnosti odvolací argumentace státní zástupkyně s tím, že rozsudek v jeho části vypořádávající se s jednotlivými skutkovými zjištěními a celkovým závěrem o zjištěném skutkovém stavu opět nevyznívá přesvědčivě a je zatížen odvoláním vytýkanými vadami. Odvolací soud shrnul, že i po druhém zrušení rozsudku odvolacím soudem nalézací soud respektoval pokyny odvolacího soudu a doplnil dokazování v naznačeném směru a rozsahu a za situace, kdy nevyvstala potřeba provádění dalších důkazů, ve věci znovu rozhodl. V rámci přezkumu napadeného rozhodnutí však odvolací soud dospěl k závěru, že soud prvého stupně v rámci hodnocení provedených důkazů opět nevěnoval okolnostem svědčícím v neprospěch obžalovaného stejnou pozornost, jakou věnoval okolnostem svědčícím v jeho prospěch, a při hodnocení důkazů nepostupoval v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu Ani v případě druhého meritorního rozhodnutí soud I. stupně provedené důkazy nehodnotil ve všech vzájemných souvislostech ale převážně izolovaně a jednostranně ve prospěch obžalovaného. Odůvodnění napadeného rozsudku tak bylo v důsledku toho odvolacím soudem posouzeno jako stále nepřesvědčivé a závěr o nutnosti zproštění obžalovaného obžaloby proto znovu nemohl obstát. Proto Vrchní soud v Praze z podnětu odvolání státní zástupkyně podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil soudu I. stupně k novému rozhodnutí.

24. Také v této fázi řízení soud prvého stupně po zrušení druhého meritorního rozhodnutí a vrácení věci respektoval pokyny odvolacího soudu týkající se uloženého doplnění dokazování, doplnil také dokazování v reakci na návrhy stran. Dne 19. 5. 2023 následně ve věci vyhlásil třetí rozsudek, kterým obžalovaného [jméno] [příjmení] znovu podle § 226 písm. a) tr. řádu zprostil podané obžaloby. K odvolání státní zástupkyně byl i tento rozsudek nalézacího soudu odvolacím soudem zrušen. Vrchní soud v Praze tak rozhodl v neveřejném zasedání usnesením ze dne 31. 10.

2023 pod sp. zn. 3 To 54/2023. Napadený rozsudek byl podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu zrušen v celém rozsahu a podle § 259 odst 1 tr. řádu byla věc vrácena nalézacímu soudu k novému rozhodnutí. Podle § 262 tr. řádu bylo odvolacím soudem současně přikázáno, aby byla věc projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu. Důvody, pro který odvolací soud zrušil i třetí meritorní rozhodnutí, ve stručnosti opět spočívaly v hodnocení provedeného dokazování, které dle odvolacího soudu nesplňovalo požadavky § 2 odst. 6 tr. řádu.

25. Zmíněné rozhodnutí Vrchního soudu v Praze bylo následně napadeno ze strany obžalovaného ústavní stížností, o níž rozhodl Ústavní soud nálezem ze dne 10. 6. 2024, sp. zn. III. ÚS 761/24. Tímto rozhodnutím Ústavní soud konstatoval, že Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 31. 10. 2023, č. j. 3 To 54/2023 – 3295 porušil právo stěžovatele na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod ve spojení s právem na zákonného soudce podle čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Zmíněné usnesení Vrchního soudu v Praze proto bylo v části výroku, jíž bylo podle § 262 tr. řádu nařízeno, aby věc byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu, zrušeno. V odůvodnění nálezu Ústavní soud mimo jiné konstatoval, že z postupu a rozhodnutí Městského soudu v Praze učiněných před vydáním napadeného usnesení nelze dovodit, že by městský soud nerespektoval závazný právní názor či závazné pokyny vrchního soudu, resp. že by se dopustil v řízení závažných vad a že by byl důvod k obavám, že nebude schopen věc uzavřít způsobem, který by mohl vrchní soud akceptovat. Dle Ústavního soudu se v posledním zprošťujícím rozsudku městský soud s výtkami vrchního soudu vypořádal. Nesouhlasí-li vrchní soud s jeho odůvodněním a argumenty, činí tak způsobem, jenž může být vykládán jako podsouvání názoru, že by měl městský soud při hodnocení důkazů dospět k odlišným závěrům a že vrchní soud neakceptuje jiný výsledek řízení než odsouzení stěžovatele. Takový výsledek však ve světle ustálené judikatury Ústavního soudu i ESLP neobstojí. Ústavní soud seznal, že městský soud v rozhodnutích předcházejících napadenému rozsudku k hodnocení důkazů přistoupil svědomitě a podrobně, logicky a racionálně své závěry zdůvodňoval a v zásadě svědomitě reagoval na výtky a pokyny vrchního soudu. Dle Ústavního soudu tak byla vrchním soudem věc odňata za situace, v níž původní senát městského soudu reagoval na všechny konkrétní výtky a pokyny vrchního soudu a byl schopen ve věci sám rozhodnout při posouzení všech rozhodných skutkových okolností, čímž došlo k porušení práva na zákonného soudce podle čl. 38 odst. 1 Listiny. Nad rámec výše uvedeného dále Ústavní soud zdůraznil, že dokazování a vyvozování skutkových zjištění není svěřeno pouze soudům prvního stupně. Má-li vrchní soud důvodné pochybnosti o určitých skutkových zjištěních městského soudu, z ústavněprávního hlediska mu nic nebrání v tom, aby ve veřejném zasedání o odvolání (při zachování všech garancí kontradiktornosti řízení a práva na obhajobu) zopakoval důkaz či důkazy, z nichž městský soud tato skutková zjištění učinil, případně i další důkazy, které k nim měly být provedeny v hlavním líčení. Vrchní soud může tímto postupem sám změnit skutkové závěry a na jejich podkladě v kombinaci se skutkovými závěry městského soudu, k nimž dokazování neprovede a je jimi podle § 263 odst. 7 trestního řádu vázán, může dosáhnout nového skutkového stavu a vydat rozhodnutí, které mu odpovídá. Městský soud je povinen v takovém případě vycházet ze skutkového stavu tak, jak byl ustálen vrchním soudem, ovšem za podmínky, že skutková zjištění zůstanou v hlavním líčení nezměněna, neboť odvolací soud nemůže ani v takovém případě zakázat soudu prvního stupně doplnění dokazování, vyžádá-li si to procesní vývoj.

26. Městský soud v Praze následně při hlavním líčení konaném dne 18. 7. 2024 doplnil dokazování listinami, ve věci byly (při absenci dalších důkazních návrhů) předneseny závěrečné řeči a poté vyhlášen nyní napadený rozsudek, kterým byl obžalovaný podle § 226 písm. a) tr. řádu znovu zproštěn obžaloby.

27. Vrchní soud v Praze v této trestní věci počtvrté z podnětu odvolání státní zástupkyně přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku i řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, přičemž k vadám odvoláním nevytýkaným mohl přihlížet jen potud,

pokud měly vliv na správnost výroků rozsudku, proti nimž bylo odvolání podáno. Na podkladě takovéhoto přezkumu věci, v rozsahu předpokládaném v ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu, pak odvolací soud znovu dospěl k závěru, že odvolání státní zástupkyně je i v tomto případě důvodné, neboť napadený rozsudek v jeho části vypořádávající se s jednotlivými skutkovými zjištěními, a především potom celkovým závěrem o zjištěném skutkovém stavu ani v nyní přezkoumávaném případě nevyznívá dle Vrchního soudu v Praze přesvědčivě a je zatížen odvoláním vytýkanými vadami. I v případě aktuálně napadeného meritorního rozhodnutí lze nicméně uzavřít, že soud prvého stupně v průběhu řízení před nalézacím soudem v plném rozsahu respektoval zásady upravené trestním řádem zejména při zvýraznění uplatnění práva obžalovaného na obhajobu. Ve smyslu ust. § 2 odst. 5 tr. řádu prováděl důkazy týkající se skutečností svědčících jak ve prospěch, tak v neprospěch obžalovaného, aby si vytvořil podmínky pro náležité zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

28. V odůvodnění nyní napadeného rozhodnutí nalézací soud podrobně zrekapituloval jednotlivá dílčí skutková zjištění, která z provedených důkazů učinil s tím, že jeho rozhodnutí v případě předchozích rozsudků v této věci nebylo a ani nyní není založeno na tom, že jednostranně věří obžalovanému, nýbrž na tom, že obžalovaný na svou obhajobu uvádí skutkovou verzi, která není složitá či nelogická a ze své podstaty není nereálná, současně však jeho trestní odpovědnost vylučuje. Tuto obžalovaným podávanou skutkovou verzi potom potvrzují (v tom kterém bodě) v podstatě všichni slyšení svědci, a i některé listinné důkazy, přičemž žádné přímé ani nepřímé důkazy ji nevylučují. Usvědčující důkazy nepřímého charakteru sice umožňují spekulaci, že k převodu akcií nemuselo dojít v roce 2007, ale mohlo k němu dojít později, avšak z povahy toho, kterého nepřímého usvědčujícího důkazu vyplývá, že ten buďto může mít vícero vysvětlení (např. účetní závěrky) nebo se jedná o důkaz, který sice značí možnost nákupu akcií nikoli v roce 2007, avšak současně možnost, že k nákupu došlo v roce 2007, nevylučuje (např. deklaratorní zápisy v OR). Ve věci obžalobou předložené usvědčující důkazy jsou nepřímého charakteru, žádný z nich sám o sobě neprokazuje, že k činu došlo tak, jak tvrdí obžaloba, a ani vzájemný kontext usvědčujících nepřímých důkazů neprokazuje, že k činu došlo tak, jak tvrdí obžaloba. Nepřímé důkazy akcentované obžalobou možnost průběhu skutkového děje tvrzeného obžalobou sice nevylučují, avšak to, že tato možnost není vyloučena, ještě neznamená, že tomu tak bylo. Současně usvědčující nepřímé důkazy nevylučují možnost průběhu skutkového děje tak, jak tvrdí obžalovaný a svědci.

29. Konkrétněji řečeno, nalézací soud uzavřel, že koupě akcií společností MANGARA a.s., GARZA a.s. a Ichtys Alfa a.s. v roce 2007, je prokazována výpovědí obžalovaného [příjmení] a přímo jí prokazují též svědci [příjmení] [příjmení], Mgr. Bc. [jméno], JUDr. [příjmení] (GARZA a.s.) a JUDr. [příjmení] (Ichtys Alfa a.s.) a současně ve vztahu ke společnostem MANGARA a.s. a GARZA a.s. a Ichtys Alfa a.s., je prokazována též smlouvami o převodu cenných papírů samotnými. Dle smluv přešlo vlastnické právo k akciím na obžalovaného [příjmení] podpisem smluv a převzetím akcií. Tvrzení obžalovaného, že koupil předmětné akcie v roce 2007, tak má být prokazováno shora uvedenými přímými důkazy, jejichž věrohodnost je zpochybňována obžalobou akcentovanými usvědčujícími důkazy, které jsou však svou povahou důkazy nepřímými (u Příloh k účetním závěrkám částečně), když skutečnosti z nich vyplývající samy o sobě přímo neprokazují, kdy obžalovaný [příjmení] předmětné akcie koupil. Značí toliko možnost, že k tomu mohlo dojít v roce 2009, jak tvrdí obžaloba, avšak každý z těchto více či méně usvědčujících důkazů má, ať již obžalovaným či tím kterým svědkem, v některých případech i vícero svědky, své obsahové vysvětlení, že i přes obsah toho kterého usvědčujícího důkazu ke koupi akcií mohlo dojít či došlo již v roce 2007. Důkazy vnímané obžalobou jako usvědčující pouze připouštějí možnost, že k nákupu akcií mohlo dojít až v roce 2009. Nicméně možnost, že k nákupu akcií mohlo dojít v roce 2009, ještě neprokazuje, že k nákupu akcií nedošlo v roce 2007.

30. S ohledem na výše uvedené nalézací soud konstatoval, že výrok o vině lze opřít o nepřímé důkazy jen za situace, že tyto nepřímé důkazy ve svém souhrnu tvoří logickou, ničím nenarušenou a uzavřenou soustavu (uzavřený řetězec), kdy se jednotlivé nepřímé důkazy vzájemně doplňují, navazují na sebe, a k prokazované skutečnosti jsou v takovém příčinném vztahu, že umožňují nejen nepochybný závěr o pachatelství určité osoby, ale současně také musí vylučovat reálnou možnost jiného průběhu skutkového děje, než je trestné jednání. Existují-li jakékoliv pochybnosti, nelze je vyložit v neprospěch obviněného, ale je nutno je vyložit v jeho prospěch. Z principu presumpce neviny vyplývá pravidlo in dubio pro reo, podle kterého, není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny důvodné pochybnosti ve vztahu ke skutku či osobě pachatele, nutno rozhodnout ve prospěch obviněného. Jakkoli vysoký stupeň podezření sám o sobě není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující výrok. V posuzovaném případě pak dle nalézacího soudu nebylo provedenými důkazy prokázáno jednoznačně a s nejvyšším možným stupněm jistoty, tj. nebylo prokázáno mimo rozumnou pochybnost, že obžalovaný [příjmení] nabyl předmětné akcie v roce 2009 resp. kdykoli po 1. 1. 2008. Proto jej soud prvého stupně napadeným rozsudkem podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby zprostil.

31. Jak již Vrchní soud v Praze konstatoval v předchozích fázích tohoto řízení, z postupu nalézacího soudu a z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že nalézací soud měl nemalou snahu vypořádat se se všemi předchozími výhradami odvolacího soudu k hodnocení provedených důkazů a své závěry v odůvodnění rozsudku velmi podrobně rozvedl. I přesto však zůstalo dle mínění odvolacího soudu především hodnocení provedených důkazů ve všech vzájemných souvislostech nepřesvědčivé a důsledně neodpovídalo požadavkům upraveným v § 2 odst. 6 tr. řádu. Zákonná povinnost soudu hodnotit důkazy také v jejich vzájemných souvislostech nabývá zrovna v případě daňové trestné činnosti ještě většího významu, neboť naprosto běžnou součástí daňové trestné činnosti je právě snaha osob podílejících se na jejím páchání (mnohdy osob přímo s právním vzděláním či přinejmenším s velmi dobrým odborným zázemím v této oblasti) budit navenek zdání, že veškeré jejich aktivity proběhly legálním způsobem. Tomu potom zpravidla odpovídají nejen výpovědi některých osob, ale také existence listin a dokumentů mnohdy účelově vytvořených (či antedatovaných), které mají obhajobu obviněných účelově potvrzovat. Právě v takové důkazní situaci bývá mnohdy zcela zásadní posouzení shromážděných důkazů, nikoliv pouze izolovaně, ale právě v jejich vzájemných souvislostech, neboť pouze při takovémto jejich zhodnocení je možno nahlédnout celou řadu momentů, které věrohodnost obhajoby oslabují (či ji dokonce zcela vyvrací) a verze skutkového děje popisovaná obžalobou se v jejich světle může jevit jako logická a v kontextu všech provedených důkazů také jediná možná. Právě při hodnocení provedených důkazů v jejich vzájemném kontextu tak mnohdy obhajobou předstíraný obraz řádné obchodní činnosti ztratí na přesvědčivosti a neobstojí.

32. Z provedeného dokazování v projednávané věci vyplývá celá řada dílčích skutkových zjištění, a především vzájemných souvislostí mezi těmito skutečnostmi, které se v kontextu verze skutkového děje prezentovaného obhajobou jeví jako poměrně nelogické, neúčelné, či dokonce porušující zákonné povinnosti, případně jako až neuvěřitelná souhra na sebe navazujících pochybení celé řady osob jednajících za různé subjekty. Naproti tomu s verzí skutkového děje podaného obžalobou zřetelně korespondují, v jejím kontextu se jeví naopak zcela účelnými a logicky do ní zapadají. Státní zástupkyně potom na tyto momenty v odvoláních, která byla z její strany v této věci podána, opakovaně výstižně odkazuje. Byť lze samozřejmě ke každému z takovýchto momentů celého skutkového děje formalisticky izolovaně nalézt nějaký teoretický důvod, resp. lze konstatovat, že důvod volby daného řešení konkrétní situace z dokazování prostě zjištěn nebyl (např. odůvodnění napadeného rozhodnutí týkající se hotovostní platby za převod akcií), je potřeba tyto situace vnímat a vyhodnotit také v jejich souhrnu. Z pohledu komplexního hodnocení posuzovaného případu je třeba zabývat se otázkou, zdali zjištěný v celé

řadě směrů nestandardní, zbytečně složitý a nelogický postup obžalovaného a dalších osob při nákupu akcií mohl mít i nějaký další důvod, či sledoval i jiný cíl než samotný nákup cenných papírů. Teprve při výše nastíněném zhodnocení celé důkazní situace v její komplexnosti potom lze teprve kvalifikovaně zvážit, zdali usvědčující nepřímé důkazy ve svém souhrnu tvoří (či nikoliv) logickou, ničím nenarušenou a uzavřenou soustavu, kdy se jednotlivé nepřímé důkazy vzájemně doplňují, navazují na sebe, a k prokazované skutečnosti jsou v takovém příčinném vztahu, že umožňují nejen nepochybný závěr o pachatelství určité osoby, ale současně také vylučují reálnou možnost jiného průběhu skutkového děje, než je trestné jednání.

33. Za situace, kdy tedy měl Vrchní soud v Praze pochybnosti o správnosti určitých skutkových zjištění, která nalézací soud učinil v souladu s výše zmíněným právním názorem Ústavního soudu ve veřejném zasedání o odvolání, zopakoval některé klíčové důkazy mající důkazní potenci ohledně sporných skutečností, z nichž Městský soud v Praze tato skutková zjištění učinil, a dospěl k závěru, že je namístě závěr o skutkovém stavu po vyhodnocení provedených důkazů formulovat částečně (byť ve vztahu ke skutečnostem, které jsou pro posouzení této věci klíčové) odlišně. Další důkazní návrhy týkající se zopakování dokazování před odvolacím soudem potom již považoval Vrchní soud v Praze za nadbytečné.

34. Z napadeného rozsudku je v kontextu předchozích rozhodnutí soudu prvého stupně i soudu odvolacího v této věci zřejmé, že nalézací soud dospěl k závěrům a limitům, které jsou pro něj již určující a nepřekročitelné, a protože soud odvolací nemůže řízení zatěžovat„ výměnou“ dalších rozhodnutí mezi soudy prvého a druhého stupně, u nichž nelze předpokládat posun v projednávané věci, a postup dle § 262 tr. řádu současně také nepřichází v úvahu, rozhodl se sám ve věci zopakovat podstatné důkazy a zavázat soud prvého stupně ke konkrétnímu postupu a rozhodnutí. Odvolací soud tak postupoval s vědomím základních práv a svobod zakotvených v čl. 36 – 40 Listiny základních práv a svobod garantujících právo na soudní a jinou právní ochranu, zejména potom v čl. 38 odst. 1 Listiny, podle něhož nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon, a také v čl. 40 odst. 2 Listiny, podle něhož každý, proti němuž je vedeno trestní řízení, je považován za nevinného, pokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu nebyla jeho vina vyslovena.

35. V tomto směru odvolací soud velmi pečlivě vážil svůj další postup ve věci, a pokud přistoupil v rámci konaného veřejného zasedání k dokazování, činil tak v souladu s již zavedenou soudní praxí, nikoliv snad na základě jediného excesivního rozhodnutí. Je pravdou, že obecně zmiňovaným pilířem vyvíjející se praxe striktně ve prospěch apelačního principu odvolacího řízení je opakovaně zmiňovaný nález Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2023, sp. zn. IV. ÚS 2980/22, dle něhož„ z ústavněprávního hlediska nic nebrání tomu, aby odvolací soud v trestním řízení při veřejném zasedání o odvolání při zachování všech garancí kontradiktornosti řízení a práva na obhajobu zopakoval důkaz či důkazy, z nichž soud I. stupně tato skutková zjištění učinil, a změnil odpovídající skutková zjištění. V případě, že po takovéto změně skutkového stavu dospěje odvolací soud k závěru, že možnosti dokazování již byly vyčerpány, skutkový stav byl v rozsahu nutném pro rozhodnutí zjištěn bez důvodných pochybností a je na místě vydat takové rozhodnutí, které sám vydat nemůže z důvodu zákonné překážky podle § 259 odst. 5 tr. řádu, ústavní pořádek nebrání tomu, aby věc vrátil soudu I. stupně a zavázal jej k tomu, aby obžalovaného uznal vinným určitým trestným činem. Soud I. stupně je v takovém případě povinen vycházet ze skutkového stavu tak, jak byl ustálen odvolacím soudem, nevyžádá-li si procesní vývoj doplnění dokazování. K takové potřebě mohou vést například nově se objevivší, dříve nepředvídané poznatky, nicméně soud I. stupně nesmí opakovat či doplňovat dokazování účelově jen proto, aby si formálně odůvodnil odchýlení se od těch skutkových zjištění, k nimž dospěl odvolací soud na podkladě vlastního dokazování.“

36. Ve zmíněném rozhodnutí také Ústavní soud uvádí, že„ jeho nynější právní závěry ani právní závěry vyjádřené v nálezu sp. zn. I. ÚS 1365/21 ze dne 22. 2. 2022 v žádném případě nesvěřují dokazování a vyvozování skutkových zjištění toliko soudům prvního stupně, ani nevylučují z

rozsahu odvolacího přezkumu vady v těchto oblastech. Takový požadavek z ústavního pořádku nevyplývá a nacházel by se v příkrém rozporu s § 258 odst. 1 písm. a) až písm. c) trestního řádu. Právní závěry Ústavního soudu nelze vykládat ani tak, že by umožňovaly patovou situaci, v níž by odvolací soud rušil rozhodnutí soudu prvního stupně pro nesouhlas s jeho skutkovými zjištěními, na kterých by soud prvního stupně tvrdošíjně setrvával, a odvolací soud by měl za to, že tyto právní závěry zabraňují i postupu podle § 262 trestního řádu. Takové uváznutí na mrtvém bodě akceptovat nelze, neboť by zabraňovala řádnému chodu trestní justice.“ Ústavní soud zde přitom připouští i dokazování ve výraznějším rozsahu, nikoli pouze okrajové.

37. Tento nález však nezůstal ve zmíněné argumentaci osamocený a byť si je Vrchní soud v Praze vědom, že i v tomto směru se judikatura vyvíjí, je zřejmé, že se tak děje v zájmu eliminace tzv. soudního ping pongu a tento postup se již stává aprobovaným, a dokonce nadřízenými soudy vyžadovaným. Odvolací soud sám byl ve své rozhodovací praxi v nedávné době opakovaně konfrontován s právním názorem Ústavního soudu, který jej svými nálezy přímo zavázal k postupu podle § 263 odst. 7 tr. řádu, tedy k dokazování ve věci a vyjádření závazného pokynu pro soud prvého stupně. Kromě již výše uvedeného nálezu ze dne 10. 6. 2024 sp. zn. III. ÚS 761/24 se jednalo například také o nález Ústavního soudu ze dne 5. 6. 2024 sp. zn. III.ÚS 1368/23.

38. Ve vztahu k závaznosti rozhodnutí Ústavního soudu lze potom předně odkázat na čl. 89 odst. 2 zák.č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, dle něhož vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu jsou závazná pro všechny orgány i osoby. Podle § 54 odst. 1 zák. č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu ve věci samé rozhoduje Ústavní soud nálezem a v ostatních věcech usnesením. Ústavní soud z čl. 89 odst. 2 dovozuje všeobecnou závaznost tzv. nosných důvodů svých nálezů (tragende Gründe, jindy označované jako ratio decidendi) ve všech typech řízení. Fakticky precedenční závaznost nosných důvodů svých nálezů, samozřejmě ve vazbě na skutkový základ věci, prosazuje i v řízeních o stížnostech (explicitně, včetně hierarchie autority, viz nález IV. ÚS 301/05). Z hlediska výsledku jde vlastně toliko o to, že nálezy Ústavního soudu a právní názory v nich vyslovené mají být všeobecně respektovány jako zdroj výkladu ústavního práva a ústavně konformní interpretace práva podústavního. Pak už není tak podstatné, dosáhne-li se tohoto výsledku argumentací, že nálezy, resp. jejich nosné důvody jsou závazné právně ve smyslu precedentů jako pramenů práva, nebo tvrzením, že tohoto účinku dosahují fakticky, silou své přesvědčivosti či autoritou Ústavního soudu jako finálního interpreta práva. (Wolters Kluwer. Praha 2015 P. Rychetský, P. Langášek, T. Herc. P. Mlsna aj.)

39. Výše citovaný nález Ústavního soudu sp. zn. IV. 2980/22 nosné důvody svého rozhodnutí sám označuje v odst. 85. s odkazem na odst. 57., 69. a 82.-84. Jedná se tak o závěry závazné ve smyslu čl. 89 odst. 2 Ústavy pro všechny orgány i osoby. Co se týká precedenční síly rozhodnutí Ústavního soudu, i zde je názor Ústavního soudu zřejmý, a to právě např. z jeho nálezu IV. ÚS 301/05, v němž jasně vyzdvihuje precedenční sílu ústavního nálezu nad precedenční sílu jakéhokoli usnesení, když každý nález je všeobecného precedenčního významu. Právě na nálezy tak je třeba pohlížet optikou čl. 89 odst. 2 Ústavy. Podle recentní judikatury (nálezy Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 301/05, I. ÚS 2219/12, II. ÚS 2127/14) se závaznost netýká jen výroků rozhodnutí, ale též jeho odůvodnění právě v části obsahující tzv. nosné důvody rozhodnutí, tj. ratio decidendi. Z čl. 89 odst. 2 Ústavy tak pro obecné soudy vyplývá povinnost rozhodovat v souladu s právním názorem vysloveným Ústavním soudem v jeho nálezech, tedy povinnost sledovat ratio decidendi, tj. vyložená a aplikovaná nosná právní pravidla v těchto nálezech uvedená.

40. Je tak zřejmé, že na základě kautely vymezené v čl. 89 odst. 2 Ústavy, pregnantně vyložené samotným Ústavním soudem v jeho četných nálezech, Vrchní soud v Praze ani jinak, než sám dokazovat a zavázat svým pokynem Městský soud v Praze, postupovat nemohl.

41. Odvolací soud zcela souzní se závěrem soudu nalézacího, dle něhož lze z provedených důkazů považovat za zcela bezpečně prokázané (a prakticky nesporné), že obžalovaný [jméno] [příjmení] nabyl akcie všech tří jmenovaných společností s tím, že následně koncem roku 2009 uzavřel se společností ČEZ a.s. smlouvy o převodu těchto akcií a další dodatky k těmto smlouvám. K následnému předání akcií došlo potom v rámci této transakce v roce 2010. Sporu není ani o výši kupní ceny za akcie jmenovaných společností v souhrnu převyšující částku 500 000 000 Kč s tím, že část kupní ceny (ve výši převyšující § 32 odst. 3 tehdy platného zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku) 2007) byla obžalovanému vyplacena v roce 2010 a zbývající část kupní ceny potom v roce 2011. Žádné pochyby potom po provedeném dokazování nevznikají ani ohledně zjištění, že obžalovaný příjem z prodeje předmětných akcií v České republice ani jinde nezdanil. Výše uvedené skutkové závěry nalézacího soudu ostatně státní zástupkyně ve svém odvolání ani nenapadá a jejich správnost nijak nezpochybňují ani žádné provedené důkazy. V tomto rozsahu lze zcela odkázat na hodnocení provedených důkazů nalézacím soudem, s nímž se i soud odvolací ztotožňuje. I nadále tak zůstává pro posouzení jednání obžalovaného a pro dovození jeho případné trestní odpovědnosti za toto jednání klíčová otázka doby, kdy mělo k nabytí akcií tří jmenovaných společností obžalovaným dojít.

42. Odvolací soud nemá výhrady ani vůči celé řadě dalších dílčích skutkových zjištění nalézacího soudu týkajících se především obsahu listin, kterými bylo provedeno dokazování. Zde má Vrchní soud v Praze především na mysli konkrétní údaje v daných listinách uvedené (účetní závěrky a jejich přílohy, výpisy a další listiny z obchodního rejstříku). Naproti tomu však odvolací soud zcela nesdílí závěr nalézacího soudu, dle něhož ani vzájemný kontext usvědčujících nepřímých důkazů neprokazuje, že k činu došlo tak, jak tvrdí obžaloba. Prakticky v souladu s argumentací státní zástupkyně, se kterou se v tomto ohledu odvolací soud po dokazování provedeném před nalézacím soudem a částečně znovu provedeném před soudem odvolacím ztotožňuje a na tuto pro stručnost také odkazuje, lze uzavřít, že usvědčující důkazy v daném případě představují dostatečně ucelený řetězec, ze kterého lze bezpečně učinit závěr, že obžalovaný nabyl akcie předmětných společností v souladu s tím, jak skutek popisuje obžaloba (resp. až v době od 1.1.2008). Jinou skutkovou verzi má po zhodnocení provedeného dokazování v jeho celém kontextu odvolací soud za fakticky vyloučenou. K tomuto skutkovému závěru, kterým bude pro další fáze tohoto řízení nalézací soud ve smyslu shora rozebrané judikatury Ústavního soudu vázán, dospěl odvolací soud na základě níže uvedeného hodnocení provedených důkazů.

43. V případě společnosti Ichtys Alfa a.s. se až do pokročilé fáze řízení před soudem nepodařilo vůbec zajistit příslušnou smlouvu o prodeji akcií ze dne 17.12.2007 od žádné ze tří stran této transakce a příslušný dokument nebyl založen ani do sbírky listin v obchodním rejstříku. Tuto smlouvu totiž nevydal orgánům činným v trestním řízení ani JUDr. [příjmení] jako v daném případě prodávající majoritní akcionář, jmenovaný nadto bez zákonného důvodu ve věci odmítl před soudem vypovídat. JUDr. [příjmení] totiž prodával akcie jmenované společnosti jako fyzická osoba a pokud by k převodu akcií předmětné společnosti skutečně došlo v roce 2007, kdy obž. [příjmení] klientem jeho advokátní kanceláře ještě nebyl, neměl JUDr. [příjmení] důvod se odvolávat na povinnost mlčenlivosti zakotvenou v zákoně o advokacii, neboť tato povinnost ve vztahu k obž. [příjmení] nebyla dána. Povinností mlčenlivosti ve vztahu k obžalovanému by však skutečně byl svědek [příjmení] [příjmení] vázán v případě, že k uzavření smlouvy o prodeji akcií došlo v době, kdy jeho advokátní kancelář obžalovanému již poskytovala právní služby. Z vyúčtování odměny za právní služby ze dne 12. 10. 2009, jež bylo soudem provedeno v rámci obnoveného hlavního líčení, vyplývá, že advokátní kancelář JUDr. [příjmení] nejpozději v září 2009 poskytovala právní služby společnosti A Re a.s. (dříve SAPROBIA a.s.), kterou obžalovaný [příjmení] z pozice předsedy představenstva a jediného akcionáře ovládal. Z předmětného vyúčtování je také patrné, že obžalovaný až na podzim roku 2009 získal projekt na výstavbu FVE Ralsko, tedy až v této době vyvstala potřeba pořídit si tzv. SPV společnost.

44. Příslušná smlouva o prodeji akcií ze dne 17. 12. 2007 nebyla získána ani od dalšího prodávajícího Mgr. [příjmení] (držitele jedné akcie) a ani on neposkytl žádné bližší údaje o převodu akcií společnosti. Pro odvolací soud potom v kontextu celé důkazní situace poměrně nevěrohodně vyznívá i předložení této smlouvy (na jejíž absenci v průběhu řízení opakovaně poukazovala státní zástupkyně a s touto argumentací se ztotožňoval i odvolací soud) až v závěru dokazování v rámci obnoveného hlavního líčení se zdůvodněním, dle něhož byla tato smlouva, kterou žádná z dalších osob, které se této transakce zúčastnily, nebyla schopna dosud předložit a nebyla založena ani do sbírky listin v obchodním rejstříku, až nyní po mnoha letech náhodně nalezena při velkém úklidu v advokátní kanceláři.

45. Odvolací soud také při veřejném zasedání zopakoval dokazování přečtením výpovědí klíčových svědků (které byly v souladu se zákonem přečteny i před soudem prvého stupně) a musí zde v rámci hodnocení těchto důkazů poukázat na zcela zřetelnou vyhýbavost výpovědí JUDr. [příjmení] a především potom JUDr. [příjmení] z přípravného řízení nejen k okolnostem podpisu smlouvy o převodu akcií a jejich následného předání kupci, ale zejména také ve vztahu k zaplacení těchto akcií. Byť samozřejmě otázka zaplacení kupní ceny akcií nemusí být pro posouzení doby jejich nabytí zcela klíčovou, nepochybně se jedná o část výpovědi svědka mající také dopad na hodnocení věrohodnosti jeho výpovědi jako celku. Svědek [příjmení] [příjmení] si z dané transakce nebyl schopen vybavit nejen výši kupní ceny, ale nebyl schopen se konkrétně vyjádřit ani k její úhradě s tím, že pouze uvedl, že tato byla zřejmě uhrazena. Vzhledem ke skutečnosti, že na příslušných bankovních účtech nebyla dohledána žádná transakční historie svědčící bezhotovostní úhradě převáděných akcií, muselo by dojít k platbě za tyto akcie bez zřejmého logického důvodu v hotovosti (o jakékoliv jiné formě úhrady nikdo nehovořil), a to za situace, kdy by muselo být obžalovanému vzhledem k jeho vědomosti o změně právní úpravy (kvůli níž měl ostatně společnosti koncem roku 2007 nakupovat) zřejmé, že právě s ohledem na vznik možné daňové povinnosti pro něj může být podstatné být schopen v budoucnu prokázat přesnou dobu nabytí akcií společnosti. Popsaná hotovostí úhrada akcií potom měla být dále realizována za situace, kdy obžalovaný v době převodu akcií neměl JUDr. [příjmení] ani znát a neměli se spolu v té době ani setkat. Úhrada kupní ceny by tedy ještě byla dále komplikována tím, že by byla realizována prostřednictvím další osoby. O tom, že by mělo dojít k hotovostní úhradě akcií však nehovořil obžalovaný ani svědci [příjmení] [příjmení] a JUDr. [příjmení], který měl nákup akcií zprostředkovat.

46. Svědek [příjmení] [příjmení] potom ve své výpovědi nehovořil ani o jakémkoliv zápočtu kupní ceny za poskytování právních služeb. Takový zápočet, který nezmínil ani obžalovaný ani JUDr. [příjmení], kteří se k otázce koupě akcií společnosti Ichtys Alfa a.s. obžalovaným [příjmení] vyjádřili rovněž velmi spoře a vyhýbavě, postrádá nejen oporu v provedeném dokazování, ale také jakoukoliv logiku. Zápočet pohledávek je možný v případě vzájemných pohledávek, ale taková situace v daném případě nenastala. Z provedeného dokazování naopak vyšlo najevo, že JUDr. [příjmení] a jeho kolega Mgr. [příjmení] převedli na obž. [příjmení] 100 % akcií společnosti Ichtys Alfa a.s., tedy jim vznikla pohledávka za obžalovaným. Následně advokátní kancelář JUDr. [příjmení] poskytovala obžalovanému právní služby, tedy JUDr. [příjmení] průběžně vznikaly další pohledávky za obžalovaným, resp. za jím vlastněnou společností A Re a.s. Podmínky pro soudem zmiňovaný zápočet tak těžko mohly být naplněny. V případě prodeje akcií v roce 2009 však již mohl JUDr. [příjmení] navýšit vyúčtování za právní služby, které v té době obžalovanému prokazatelně poskytoval, o kupní cenu akcií jmenované společnosti.

47. Přes opakovaně doplněné dokazování k těmto skutečnostem se odvolacímu soudu jeví jako nelogické, že by měl svědek [příjmení] [příjmení] obžalovanému zprostředkovat koupi akcií společnosti Ichtys Alfa a.s. od obžalovanému v té době zcela neznámého kupce, namísto toho, aby obžalovanému nabídl ke koupi některou z ready-made společností založených společností AKMES s.r.o. (dlouhodobě spolupracující s AK Šachta a Partners), kterých mělo být v danou dobu k dispozici dost a jejichž prodeje se dokonce nedařily dle předpokladů. Ve vztahu k těmto

společnostem bylo provedeno dokazování především výpisy z obchodního rejstříku, přičemž z těchto je zcela zřejmé množství takových společností, kterými na sklonku roku 2007 společnost AKMES s.r.o. disponovala. Závěru, že tyto společnosti (AMNESIA a.s., SEDUCEA a.s., TAMANOA a.s., OONA a.s., PHORTIE a.s.) nebyly ve skutečnosti rezervovány pro jiné klienty, jednoznačně svědčí jejich další osud vyplývající z obchodního rejstříku (obsazení orgánů osob konkrétními osobami z prostředí AK, nulová obchodní činnost těchto společností a na ni následně navazující zrušení společností).

48. Tento logický rozpor je ještě patrnější v kontextu toho, že 17. 12. 2007 měl obžalovaný zakoupit za zprostředkování JUDr. [příjmení] od JUDr. [příjmení] akcie společnosti Ichtys Alfa a.s., zatímco čtyři dny poté měla společnost AKMES s.r.o. převést akcie společností MANGARA a.s. a GARZA a.s. právě na Mgr. [jméno] a JUDr. [anonymizováno], a to právě z důvodu nezájmu jiných kupců. Záměru obžalovaného nakoupit koncem roku 2007 tři ready-made společnosti by tak evidentně mnohem logičtěji odpovídalo jeho pořízení tří společností rovnou od společnosti AKMES s.r.o. To se však prokazatelně nestalo. Uzavření smlouvy týkající se společnosti Ichtys Alfa a.s. totiž mělo předcházet uzavření smluv a předání akcií společností MANGARA a.s. a GARZA a.s., což ve své výpovědi potvrdil také JUDr. [příjmení]. Skutková verze obhajoby je tedy i v tomto případě značně nelogická a není zřejmé, proč by za daného stavu JUDr. [příjmení] nenabídl obžalovanému ke koupi akcie některé z ready-made společností založených společností AKMES s.r.o., tedy společnosti, s níž jeho advokátní kancelář několik let úzce spolupracovala. Poněkud překvapivé se také jeví, že JUDr. [příjmení], který měl na svého dlouholetého klienta vyvíjet tlak ohledně zakoupení nových společností, neměl s obžalovaným řešit nákup všech tří společností současně, ale koupi akcií druhých dvou společností měli ponechat až na vánoční svátky roku 2007, kdy měl být nadto JUDr. [příjmení] na horách mimo Prahu.

49. Dle výpovědi JUDr. [příjmení] měl obžalovaný zakoupit předmětné tři společnosti za účelem výstavby solárních elektráren, zatímco obžalovaný měl dle své výpovědi začít takové projekty realizovat až v následujících letech, kdy v roce 2008 zakoupil jeden projekt a v roce 2009 dva další projekty. Tedy až v roce 2009 bylo zřejmé, kolik takových společností bude obžalovaný pro účely této podnikatelské činnosti potřebovat.

50. Výpovědi obžalovaného a svědků [příjmení] [příjmení] a Mgr. [jméno] odvolací soud nehodnotí jako věrohodné také pro jejich částečnou vzájemnou rozpornost – mimo jiné ohledně přítomnosti jednotlivých osob při podpisu a převzetí akcií společností MANGARA a.s a GARZA a.s.

51. Dalším podstatným zjištěním nesvědčícím dle odvolacího soudu v kontextu celé důkazní situace verzi obhajoby je zjištění, že zatímco se o ostatní společnosti obžalovaného starala advokátní kancelář Šachta a Partners, disponovala příslušnou korporátní dokumentací a také prostřednictvím společnosti PESKIM s.r.o. zajišťovala účetní agendu, v případě společnosti Ichtys Alfa a.s. se tak z neznámého důvodu a v rozporu s popisovanou běžnou praxí poté, kdy měl obžalovaný akcie společnosti nabýt, po dobu téměř dvou roků nestalo. Důvod, proč statutární orgán společnosti Ichtys Alfa a.s. neměl v letech 2007, 2008 ani 2009 důvod měnit účetní, tak byl ten, že skutečným (majoritním) akcionářem společnosti Ichtys Alfa a.s. byl JUDr. [jméno] [příjmení], který dlouhodobě spolupracoval s účetní [jméno] [příjmení]. Z tohoto důvodu ji také pověřil sestavením účetních závěrek za rok 2007 a 2008. V okamžiku, kdy se skutečným akcionářem společnosti a současně také jejím statutárním orgánem, resp. jeho členem, stal obžalovaný, pověřil vedením účetnictví společnosti Ichtys Alfa a.s., v té době přejmenované na eEnergy Ralsko – Kuřívody a.s., společnost PESKIM s.r.o., stejně jako tomu bylo v případě dalších jím vlastněných společností.

52. V tomto kontextu nelze v žádném případě pomíjet také výpověď svědka [příjmení], který hovořil, byť pouze v obecné rovině, o běžné a relativně časté antedataci listin prováděné ve

společnosti PESKIM s.r.o., na které se měl v minulosti sám podílet na pokyn advokátů zmíněné advokátní kanceláře.

53. Jiným způsobem potom nelze nahlížet ani na skutečnost, že obžalovaný také po dobu téměř dvou let poté, kdy měl akcie nabýt, nebyl zapsán do obchodního rejstříku jako jediný akcionář společnosti a v orgánech společnosti po tuto dobu také ponechal pro něj neznámé osoby, které mu nijak fakticky nepodléhaly. Těmto osobám také přenechal odpovědnost za vedení účetnictví a sestavování účetních závěrek. Několikaletá prodleva se změnou zápisu akcionáře společnosti v obchodním rejstříku (nadto rozporná s ust. § 32 odst. 3 tehdy platného zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku) by potom zřetelně odporovala také praxi v advokátní kanceláři JUDr. [příjmení] (byť on sám akcie prodával jako fyzická osoba), když z obchodního rejstříku zřetelně vyplývá, že v případě dalších ready-made společností (Ichtys Beta a.s., Ichtys Gama a.s., Ichtys Delta a.s.) byly údaje o změnách do tohoto operátu zapisovány bez shora popsaného bezdůvodného prodlení. Popsaná prodleva se změnou zápisu akcionáře společnosti také nekoresponduje s již výše zmíněnou vědomostí obžalovaného, že v důsledku změny tzv. časového testu ve vztahu k osvobození od placení daně z příjmu v právní úpravě pro něj může být v budoucnu velmi podstatná právě schopnost prokázat (např. ve vztahu k finančnímu úřadu), že akcie společnosti skutečně nabyl ještě do konce roku 2007.

54. Další skutečností, kterou nelze hodnotit izolovaně ale ve spojení se všemi provedenými důkazy, je také zjištěný fakt, že na účet společnosti Ichtys Alfa a.s. byl 5. 12. 2007 složen základní kapitál společnosti ve výši 2 000 000 Kč a z tohoto účtu byla JUDr. [příjmení] (tedy obžalovanému v té době neznámým člověkem) již dne 3. 1. 2008 (tedy v době, kdy měl být obžalovaný již 100 % akcionářem společnosti) vybrána částka 1 999 999 Kč.

55. Pokud zde potom nalézací soud dovozoval, že k úhradě akcií společnosti Ichtys Alfa a.s. mohlo dojít tak, že JUDr. [příjmení], který měl dispoziční právo k účtu Ichtys Alfa a.s., dne 3. 1. 2008, tedy v době kdy, již měla být společnost prodána, vybral hotovost ve výši 1 999 000 Kč (původně složený základní kapitál), tyto peníze do společnosti nikdy nevrátil a vrátil je tam naopak obžalovaný [příjmení] [příjmení] tak odešel z této transakce bez akcií, ale s penězi (1 999 000 Kč), a to hned v lednu 2008 a obžalovaný [příjmení] získal akcie a dluh do společnosti s tím, že i takto obhajobou nastíněná možnost průběhu skutkového děje je (co do reálnosti) možná a úhradu kupní ceny může vysvětlovat, zejm. však tato možnost úhrady kupní ceny také není vyloučena, byť není podchycena v účetnictví, potom je namístě zdůraznit, že takovýto způsob úhrady kupní ceny akcií zásadně nekoresponduje ani s výpovědí JUDr. [příjmení] (kterému mělo být zaplaceno) ani s výpovědí obžalovaného. Pokud je až v další fázi trestního řízení dovozováno, že to mohla či měla být úhrada ceny akcií, potom je třeba zdůraznit, že JUDr. [příjmení] o takovémto způsobu úhrady kupní ceny akcií nikdy nehovořil. Ostatně žádnému takovémuto způsobu uhrazení kupní ceny odpovídající ustanovení neobsahuje ani dodatečně soudu předložená smlouva.

56. Kromě výše popsaných momentů, které považuje odvolací soud za nejmarkantnější, však ve prospěch skutkových tvrzení obžaloby vyznívá i celá řada dalších skutečností. Zatímco se výše uvedené okolnosti týkající se okolností transakce s akciemi Ichtys Alfa a.s. ve svém souhrnu za situace, kdy by vše proběhlo řádně a tak, jak popisuje obhajoba, jeví jako nelogické, bez reálného smyslu, či pro danou transakci zbytečně složité a tuto komplikující, v případě verze skutkového děje tak, jak jej popisuje obžaloba, jsou potom výše popsané momenty zcela logické a zřetelně plnící účel zabránit odhalení a pozdějšímu prokázání eventuální trestné činnosti. Jinými slovy všechny výše uvedené rozpory a zdánlivé nelogičnosti tak nabývají naprosto jiných kontur v případě, kdy by chtěl obžalovaný zkrátit daň o v daném případě zcela nepochybně i pro něj jako osobu movitou nikoliv zanedbatelnou částku ve výši kolem 70 000 000 Kč. Za takového stavu se totiž popsané jednání obžalovaného a dalších osob jeví jako zcela logické a racionální, konané se zřejmým cílem znemožnit zpětnou kontrolu toho, kdy ve skutečnosti akcie všech tří společností nabyl.

57. Velmi podstatné je potom při souhrnném hodnocení provedených důkazů zjištění, že zcela obdobná je v tomto smyslu také důkazní situace ve vztahu ke zbývajícím dvěma společnostem. Zdůraznit je potom třeba, že jejich akcie měl obžalovaný nabýt od zcela jiných subjektů než v případě akcií společnosti Ichtys Alfa a.s. a správu těchto společností měl po dobu jejich nečinnosti poté, kdy měl jejich akcie koncem roku 2007 obžalovaný nabýt, vykonávat také odlišný subjekt. I přesto se však také v případě těchto společností vyskytuje celá řada obdobných zjištění, která by se v případě správnosti skutkové verze podané obhajobou nutně jevila jako nelogická, nepochopitelná či dokonce protismyslná, zatímco ve vztahu ke skutkovému ději popsanému obžalobou je tomu právě naopak.

58. Také v případě společností MANGARA a.s. a GARZA a.s. nedošlo bez zjevného důvodu k zápisu obžalovaného do obchodního rejstříku jako jediného akcionáře společností bez zbytečného odkladu poté, kdy se měl stát akcionářem těchto společností. V případě druhé jmenované společnosti se tak stalo teprve 6. 4. 2009, v případě společnosti MANGARA a.s. dokonce až 14. 9. 2009. Tvrzený důvod nepodání těchto návrhů na zápis změny v obchodním rejstříku (do doby, než bude mít obžalovaný jasno o obsazení orgánů společností) potom nevyznívá věrohodně ani v tomto případě. Obžalovanému totiž nic nebránilo takový návrh podat (resp. nechat podat) a ponechat v orgánech„ spící“ společnosti osoby z advokátní kanceláře.

59. Nelogičnost popsaného jednání je ještě podtrhována skutečností, že namísto toho, aby byly do obchodního rejstříku zapsány údaje o aktuální vlastnické struktuře společnosti, 31. ledna 2008 byl jako jediný akcionář společnosti MANGARA a.s. do obchodního rejstříku zapsán Mgr. [jméno], přestože jmenovaný měl na základě smlouvy o převodu cenných papírů tyto prodat obžalovanému již 28. 12. 2007 Zcela obdobně také v případě společnosti GARZA a.s. byl dle údajů v obchodním rejstříku jako její jediný akcionář zapsán dne 1. 2. 2008 JUDr. [příjmení], přestože ani on už v danou dobu jediným akcionářem společnosti být neměl, když měl akcie na obžalovaného převést již smlouvou ze dne 28. 12. 2007

60. Ve vztahu k oběma jmenovaným společnostem je tak zřejmé, že převod akcií ze společnosti AKMES s.r.o. na Mgr. [jméno] a JUDr. [příjmení] byl do obchodního rejstříku zapsán prakticky bez prodlení, v případě údajného následného převodu akcií těchto společností na obžalovaného tomu tak již nebylo. Zcela nelogicky tedy byl počátkem roku 2008 podáván pouze návrh na zápis změny spojené s převodem akcií na Mgr. [jméno] a JUDr. [příjmení] (přestože oba jmenovaní dokonce v danou dobu již akcionáři společností být ani neměli), aniž by byl současně podán také návrh na zápis změny spojené s převodem akcií společností na obžalovaného. Zde je třeba zdůraznit, že oba převody (tedy převod ze společnosti AKMES s.r.o. na Mgr. [jméno] a na JUDr. [příjmení] a další údajný převod akcií společností na obžalovaného) se měly odehrát v průběhu jediného týdne (!).

61. Přestože tedy měla společnost AKMES s.r.o. v danou dobu disponovat více ready-made společnostmi, jejichž prodej se jí nedařil dle původních představ, měl obžalovaný namísto některé z těchto společností zakoupit společnosti od fyzických osob, které akcie společností zakoupily týden předtím a nebyly v danou dobu ani zapsány v obchodním rejstříku jako jejich akcionáři. [příjmení] [jméno] [příjmení] potom obžalovaný v danou dobu ani neměl znát a nikdy se s ním nesetkal (přesto jej však následně nechal po řadu měsíců ve funkci člena statutárního orgánu obou společností). Za pozornost jistě také stojí, že oba prodávající (Mgr. [jméno] i JUDr. [příjmení]) měli prodat akcie obžalovanému bez jakéhokoliv zisku. Za daného stavu by se jistě logicky nabízelo, že by nebyla (s odkazem na to, že společnosti jsou spící a bez jakékoliv aktivity a obžalovaný nemusel mít jasnou představu o jejich dalším využití a obsazení jejich orgánů) do obchodního rejstříku zapisována žádná z uvedených změn až do doby, než by se obžalovaný ujal faktického vedení společností, eventuálně by nepostrádalo logiku (a bylo by to také souladné se zákonem), že by do obchodního rejstříku byly bezodkladně zapsány veškeré realizované změny v osobě jejich akcionářů. Zápis pouze prvých transakcí s cennými papíry a následná více než roční prodleva se zápisem také obžalovaného jako akcionáře těchto společností, však v případě

skutkového děje popisovaného obhajobou zcela postrádá smyslu. Z pohledu popisu skutku, jak jej podávala obžaloba, jsou však výše uvedená zjištění opět zcela pochopitelná a racionální.

62. Jak již uváděl odvolací soud v předchozích rozhodnutích v této věci, při hodnocení věrohodnosti výpovědí Mgr. [jméno] i JUDr. [příjmení], které mají podstatným způsobem podporovat verzi obhajoby, potom nelze zcela pominout, že prvý jmenovaný je osobou nyní již opakovaně pravomocně odsouzenou pro úmyslnou trestnou činnost. V případě odsouzení rozhodnutím Městského soudu v Praze sp. zn. 45 T 10/2019 ze dne 17. 12. 2020 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze sp. zn. 3 To 29/2021 ze dne 1. 2. 2022 se potom jednalo právě o trestnou činnost právně kvalifikovanou jako zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku účinného od 1. 10. 2020 ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku Touto trestnou činností Mgr. [jméno] způsobil České republice na zkrácené dani škodu ve výši několika desítek milionů korun a byl mu za ni mimo jiné uložen nepodmíněný trest odnětí svobody a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu advokacie na dobu deseti roků. Ochota jmenovaného participovat v minulosti jako advokát na páchání úmyslné trestné činnosti daňové povahy je tak ze zmíněného odsuzujícího rozhodnutí naprosto zřejmá. Také v případě JUDr. [jméno] [příjmení] je z obsahu spisu zřejmé, že jmenovaný je osobou v minulosti odsouzenou pro úmyslnou trestnou činnost, za kterou mu byl taktéž uložen nepodmíněný trest odnětí svobody (rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 46 T 8/2015 ze dne 10. 2. 2017 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp. zn. 5 To 66/2017 ze dne 22. 3. 2018). Výše uvedené skutečnosti, byť nemají žádný bezprostřední vztah k nyní projednávaným skutkům, nepochybně negativně ovlivňují věrohodnost obou jmenovaných.

63. Výpovědi svědků [příjmení] [jméno] a JUDr. [příjmení], které ani v kontextu dalších provedených důkazů nevyznívají věrohodně, mohly být nepochybně ovlivněny také nebezpečím trestního stíhání, které by oběma reálně hrozilo, pokud by se prokázalo, že se podíleli na antedataci smluv o převodu akcií společností MANGARA a.s. a GARZA a.s., případně dalších listin, za účelem zkrácení daňových povinností, které vznikly obž. [příjmení].

64. Přehlédnout nelze ani rozpory mezi výpovědí obžalovaného a výpověďmi svědků [příjmení] [příjmení], Mgr. [jméno], JUDr. [příjmení] a Mgr. [příjmení], kdy zde na jedné straně figuruje tvrzení, že obžalovaný na konci roku 2007, tedy doslova na poslední chvíli, zakoupil akcie tří čistých ready-made společností za účelem podnikání v solárním businessu, současně je zde však vysvětlení Mgr. [jméno] a JUDr. [příjmení], dle něhož k zápisu obžalovaného [příjmení] do obchodního rejstříku nedošlo bezprostředně poté, co nabyl akcie společností MANGARA a.s. a GARZA a.s., neboť neměl jasno o dalším předmětu jejich činnosti.

65. Zcela na okraj lze také poukázat na skutečnost, že e-mailová komunikace, kterou bylo v řízení dokazování provedeno, a na níž státní zástupkyně důvodně poukazuje, spolehlivě vyvrací výpověď obžalovaného přinejmenším v té její části, ve které uváděl, že nikdy nepodnikal s [jméno] [příjmení]. Ostatně o společných obchodních aktivitách obou jmenovaných ve své výpovědi hovořil také svědek [příjmení].

66. V rámci hodnocení všech souvislostí provedeného dokazování je také namístě poukázat na skutečnost, že na účtech společností MANGARA a.s. a GARZA a.s. byl uložen základní kapitál těchto společností (2 mil. Kč), přičemž obžalovaný však získal k těmto účtům dispoziční právo až v roce 2009, do té doby měl v případě společnosti GARZA a.s. dispoziční oprávnění k účtu do té doby jemu neznámý JUDr. [příjmení]. I v tomto případě se jedná o skutečnost, která z pohledu skutkového děje popisovaného obhajobou postrádá smyslu, zatímco skutkové verzí obžaloby naopak zcela odpovídá.

67. Ustanovení jednotlivých smluv týkající se způsobu úhrady kupní ceny opět poměrně nelogicky připouští možnost úhrady kupní ceny akcií ve výši několika mil. Kč bezhotovostně na v budoucnu sdělený bankovní účet převodce nebo v hotovosti při respektování zákonných

omezení hotovostních plateb. Mgr. [jméno] ani JUDr. [příjmení] neměli žádný logický důvod k tomu, aby do smlouvy o převodu cenných papírů neuvedli číslo jejich bankovního účtu, na který mohl kupující poukázat kupní cenu převáděných akcií zejména za situace, kdy disponoval dostatečnými finančními prostředky. Jediné logické vysvětlení, které se nabízí, potvrzuje závěry o tom, že k převodu akcií došlo až v roce 2009 a uvedené smlouvy měly spolu s potvrzeními o přijetí finančních prostředků opatřenými datem 27. 3. 2008 vyvolat zdání, že k jejich převodu akcií došlo již v roce 2007.

68. Také v případě společností MANGARA a.s. a GARZA a.s. tedy mělo dojít bez jakéhokoliv zřejmého logického důvodu k hotovostní úhradě převáděných akcií a tato úhrada měla být prokazována potvrzeními s datem 27. 3. 2008. Úhrada převáděných akcií obžalovaným v hotovosti se předně jeví jako zcela neodpovídající skutečnosti, že obžalovaný disponoval vzhledem k jeho dřívějším obchodním transakcím dostatečným množstvím finančních prostředků na účtu a není tak zřejmý žádný racionální důvod, pro který by si úhradu za nakoupené akcie komplikoval manipulací s hotovostí v řádu milionů korun, nadto byv vázán zákonným omezením vztahujícím se na platby v hotovosti. Pokud by tedy potvrzení o úhradě akcií datovaná dnem 27. 3. 2008 zcela pravdivě odrážela úhradu kupní ceny akcií (deklarována je také úhrada v hotovostních platbách v souladu se zákonem č. 254/2004 Sb. o omezení plateb v hotovosti), potom by byla úhrada akcií pro obžalovaného zcela bezdůvodně nezanedbatelně komplikována tím, že by se musel s Mgr. [jméno] nejméně pětkrát setkat, aby mu uhradil za akcie společnosti MANGARA a.s. a v dalších pěti případech by se musel znovu sejít s týmž svědkem, aby prostřednictvím jeho osoby uhradil kupní cenu akcií společnosti GARZA a.s. JUDr. [příjmení] (kterého sám neznal). Pominout nelze ani skutečnost, že o opakovaných setkáních za účelem předání a převzetí splátek kupní ceny akcií ve své výpovědi nehovořil ani obžalovaný ale ani svědek [příjmení] [jméno]. Teoreticky nelze pochopitelně vyloučit ani jednorázovou úhradu kupní ceny akcií, ovšem tato skutková verze nemá žádnou oporu v provedeném dokazování, kdy o ničem takovém ve své výpovědi především nehovořil ani obžalovaný či svědci [příjmení] [jméno] a JUDr. [příjmení].

69. Jak již bylo opakovaně odvolacím soudem konstatováno výše, v případě skutkového děje popisovaného obhajobou popsaný způsob úhrady akcií zcela postrádá smyslu a účastníkům by celou transakci pouze bezdůvodně komplikoval. Bezhotovostní platba by kromě toho obžalovanému (kromě nepoměrně větší jednoduchosti a bezpečnosti takové transakce) skýtala také jistotu, že v budoucnu nebudou moci vzniknout pochybnosti o době, kdy akcie společností nabyl, resp. uhradil (tím spíše, pokud neměla být změna akcionáře společností bezdůvodně po delší dobu do obchodního rejstříku v rozporu se zákonem zapsána). Z pohledu popisu skutku, jak jej podává obžaloba, je naopak hotovostní úhrada zcela odpovídající snaze zastřít skutečnou dobu provedení transakce.

70. V rámci hodnocení důkazů v jejich vzájemných souvislostech potom nelze přehlédnout a nezohlednit, že výše popsané v případě všech tří společností opakující se nelogičnosti a dle obhajoby náhodné avšak ve skutečnosti prakticky obdobné„ chyby a rozpory“ se vyskytly u všech tří společností, jejichž akcie měl obžalovaný v tomto případě nakoupit, přičemž tyto akcie nakoupil od tří různých fyzických osob (z okruhu lidí kolem dvou různých advokátních kanceláří) a správu těchto společností mu zajišťovaly dva na sobě navzájem zcela nezávislé subjekty. I přesto je situace v případě všech tří společností a skutečností, na které odvolací soud výše poukázal, nápadně podobná. Právě tento jejich vzájemný kontext však staví jednotlivé důkazy do zcela jiného světla a poskytuje možnost učinit z provedených důkazů nepoměrně komplexnější, a především potom kategorické závěry.

71. Nejmarkantněji se to potom jeví v případě jednotlivých příloh účetních závěrek předmětných společností. Nepochybné je, že do příloh k účetním závěrkám společností MANGARA a.s., GARZA a.s. k 31. 12. 2008 byli jako akcionáři zapsáni Mgr. [jméno] a JUDr. [příjmení]. Také toto zjištění se skutkovou verzí obžaloby zcela koresponduje. V případě verze podané obhajobou by

se tak mělo jednat o opakovaně omylem chybně uvedené skutečnosti, ovšem při hodnocení věrohodnosti skutkové verze obhajoby je také třeba zohlednit skutečnost, že tyto chyby by za daného stavu musela přehlédnout celá řada osob (účetní, JUDr. [příjmení] jako člen statutárního orgánu společností, další členové orgánů společností – např. dozorčí rady, obžalovaný, Mgr. [jméno], případně auditor společností). Přehlédnout také nelze, že v souvislosti s přiznáním k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2009 do 30. 9. 2009 a od 1. 10. 2009 do 31. 12. 2009 bylo v rámci základních skutečností o společnosti e Energy Hodonín, a.s. (dříve GARZA a.s.) uvedeno, že jediným akcionářem společnosti je od 6. 4. 2009 obžalovaný, předtím jím byl od 1. 2. 2008 JUDr. [příjmení]. Obdobně je dále například z příslušných listin zřejmé, že v příloze k účetní závěrce společnosti MANGARA a.s. k 31. 12. 2009 je vyznačena změna v osobě akcionáře z Mgr. [jméno] na obžalovaného, přestože obžalovaný měl být akcionářem této společnosti dle obhajoby již na konci roku 2007. Obdobné lze dále uvést také ve vztahu k příslušné příloze účetní závěrky společnosti GARZA a.s. Ve vztahu ke společnosti Ichtys Alfa a.s. je potom zřejmé, že obžalovaný je jako jediný akcionář společnosti uveden v přílohách k účetním závěrkám ke konci roku 2007 i 2008, ovšem tyto listiny byly sestaveny až 7. 12. 2009 svědkyní [příjmení]. Ta také uvedla, že údaj o akcionáři jí předal JUDr. [příjmení], který si neuvědomil, že ona tu informaci potřebuje zpětně, a nikoliv tu aktuální. Na první závěrce je tak obžalovaný zapsán dle svědkyně zřejmě z tohoto důvodu. Z výpisu z obchodního rejstříku společnosti Ichtys Alfa a.s. pak je patrné, že obžalovaný [příjmení] byl jako jediný akcionář společnosti a současně jako předseda představenstva zapsán až dne 22. 12. 2009.

72. Ve vztahu k přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2007 svědka [příjmení] [jméno] [jméno], které bylo soudu předloženo včetně příloh až v pokročilé fázi řízení před soudem, uvádí odvolací soud následující. Velice zarážející jsou předně již prezentované okolnosti předložení tohoto důkazu, který byl soudu předložen až poté, kdy byl odvolacím soudem již dvakrát zrušen předchozí zprošťující rozsudek nalézacího soudu s tím, že předmětné listiny měly být opět náhodně nalezeny při velkém úklidu v advokátní kanceláři. Pokud Mgr. [jméno] [jméno] těmito listinami skutečně v minulosti disponoval, potom není zřejmé, proč tyto zcela nelogicky nebyly předloženy již dříve, když mu nejpozději v září 2017, kdy byl vyslechnut jako svědek, muselo být známo, že proti [jméno] [příjmení], dlouholetému klientovi jejich advokátní kanceláře, je vedeno trestní řízení související s nákupem akcií společnosti MANGARA a.s. Listiny byly soudu předloženy pouze v kopii, přičemž ke kopii opisu daňového přiznání není připojena poslední strana tohoto opisu obsahující údaj notářky, jaký počet listů skutečně ověřovala. Za této situace mohla být k daňovému přiznání zpracovanému daňovým poradcem Ing. [příjmení] připojena jakákoliv listina a nelze mít za prokázané, že právě nyní prezentovaná listina skutečně tvořila přílohu předmětného daňového přiznání, resp. podklad pro jeho zpracování. Jistě není pochyb o tom, že obžalovaný není povinen prokazovat svoji nevinu, a tedy ani on ani Mgr. [jméno] neměli žádnou povinnost v rámci trestního řízení tyto listiny v minulosti předkládat. Ovšem ve vztahu k obsahu těchto předložených listin je také zřejmé, že byly předloženy až v době, kdy již nelze nijak ověřit pravdivost údajů uvedených na listině obsahující přehled společností, neboť správce daně již daňové přiznání Mgr. [jméno] za rok 2007 včetně příloh skartoval. Samotná kopie listiny je potom ve vztahu k tvrzenému zmínění společnosti MANGARA a.s. velice špatně čitelná a dle odvolacího soudu nemůže být sama o sobě ale především potom v kontextu s ostatním dokazováním, které bylo v této věci provedeno, důkazem toho, že Mgr. [jméno] tuto společnost skutečně prodal ještě v roce 2007 Ani Ing. [jméno] [příjmení], daňový poradce, který předmětné daňové přiznání vyhotovil, potom nebyl dle své svědecké výpovědi schopen potvrdit, zdali byla právě tato listina podkladem pro zpracování předmětného daňového přiznání či nikoliv. Kdo zpracoval podklady pro vyhotovení daňového přiznání Mgr. [jméno] včetně dotčené listiny, svědek nevěděl, jemu je předložil asi [jméno] [jméno]. Jmenovaný svědek potvrdil, že toto daňové přiznání bylo zpracováno k datu na něm uvedenému (25. 6. 2008), ovšem nebyl by schopen poznat, zdali k prodeji společnosti došlo ještě v roce 2007 nebo v prvé polovině roku 2008.

73. Jak již Vrchní soud v Praze zmínil výše, zákonná povinnost soudu hodnotit důkazy také v jejich vzájemných souvislostech nabývá zrovna v případě daňové trestné činnosti mnohdy ještě většího významu, než tomu obvykle bývá v typově jiných trestních věcech.

74. Podle ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu jsou orgány činné v trestním řízení povinny hodnotit důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Obraz skutečnosti, která je předmětem dokazování, tak získávají analýzou všech poznatků plynoucích z provedených důkazů, a rovněž věrohodnost každého z nich posuzují v souvislosti a návaznosti na jiné skutečnosti a důkazy.

75. Jak již odvolací soud v této věci konstatoval v předchozích rozhodnutích, současná právní úprava trestního řízení vychází z dominantní role soudu I. stupně jako soudu nalézacího při vytváření skutkového podkladu pro rozhodnutí ve věci. V souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti je právě na nalézacím soudu, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval závěry významné pro tvorbu skutkových zjištění. Odvolací soud tak smí činit jen v limitované míře na podkladě před ním provedeného dokazování. Odvolací soud je však zároveň povinen přezkoumat způsob, jakým nalézací soud k prezentovaným skutkovým závěrům dospěl. Má-li odvolací soud za to, že skutková zjištění nalézacího soudu a na nich založené právní posouzení nejsou v souladu s výslednou důkazní situací a nemají v ní oporu, je oprávněn upozornit soud nižšího stupně na tyto případné rozpory a vyžadovat jejich odstranění. Odvolací soud samozřejmě nesmí dávat nalézacímu soudu závazné pokyny k tomu, jakým způsobem má provedené důkazy hodnotit, může ale poukázat na okolnosti významné pro správné rozhodnutí a upozornit soud nižšího stupně, čím se má znovu zabývat, a které skutečnosti vzít také v potaz (viz rozhodnutí publikovaná pod č. 56/1965, č. 36/1968, a č. 57/1984 Sb. rozh. tr., nebo také nález Ústavního soudu ze dne 1. 4. 2015, sp. zn. I ÚS 2726/2014 či velmi aktuální nález Ústavního soudu sp. zn. I ÚS 1365/21 ze dne 22. 2. 2022). Zmínit lze v tomto ohledu také rozhodnutí Ústavního soudu, sp. zn. III. ÚS 1652/21 ze dne 26. 4. 2022, kde se mimo jiné také uvádí, že odvolací soud nemá přehodnocovat důkazy, které sám neprovedl. V projednávané věci Ústavní soud nicméně konstatoval, že odvolací soud by sice neměl přicházet s vlastním hodnocením výpovědi svědka, kterého sám nevyslechl, jistě však i bez takového výslechu může poukazovat na to, že popis a rozbor dané výpovědi v napadeném rozhodnutí zcela zjevně postrádá vnitřní konzistenci a logický smysl.

76. Ve vztahu k argumentaci nalézacího soudu v napadeném rozhodnutí tak má vrchní soud i nadále za to, že tato je při hodnocení provedených důkazů především zaměřena na izolované hodnocení jednotlivých důkazů, ovšem do značné míry postrádá zhodnocení těchto důkazů v jejich vzájemných souvislostech (byť nalézací soud v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že důkazy v jejich souvislostech hodnotil). Soud prvého stupně v rozsudku připouští možnou nevěrohodnost určitých výpovědí či jiných důkazů svědčících verzi obhajoby s tím, že tyto mohou zakládat určité důvody k pochybnostem. Tyto své dílčí závěry však nedává do kontextu s provedeným dokazováním jako celkem. Teprve při hodnocení důkazů v jejich vzájemných souvislostech totiž dílčí pochybnosti či nelogičnosti nabývají podstatně většího významu pro celkový skutkový závěr. Pokud nalézací soud ve svém rozhodnutí připouští eventuální možné pochyby o věrohodnosti výpovědí obžalovaného či některých klíčových svědků, je třeba také zohlednit, jakou možnou motivaci k nepravdivé či neúplné výpovědi by tyto osoby mohly v kontextu daného skutkového děje mít a jaké skutečnosti z toho vyplývají ve spojení s ostatními důkazy pro závěry o celkovém skutkovém stavu.

77. Ve vztahu k nyní užité odvolací argumentaci státní zástupkyně je především zřejmé, že tato v podstatné míře odpovídá již její dřívější odvolací argumentaci, kterou v předchozích fázích tohoto řízení Vrchní soud v Praze posoudil jako důvodnou. Jako důvodnou však aktuální argumentaci státní zástupkyně v podaném odvolání hodnotí Vrchní soud v Praze i ve vztahu k nyní přezkoumávanému rozsudku a jeho odůvodnění.

78. Souhrnně tak lze dle senátu odvolacího soudu z výše rozebraných důvodů konstatovat, že provedené důkazy (byť nepřímého charakteru) dostatečným způsobem prokazují skutečnost, že obžalovaný předmětné tři společnosti (resp. akcie) nabyl v souladu s tvrzením obžaloby až v době od 1. 1. 2008 a v tomto směru tak spolehlivě vyvrací obhajobu obžalovaného. Na první pohled v celé řadě ohledů nestandardní, zbytečně složitý a nelogický postup obžalovaného a dalších osob nejen při nákupu akcií ale také v době poté, tak ve skutečnosti sledoval jiný cíl než pouze samotný nákup cenných papírů, a to právě účelové (z pohledu vzniku daňové povinnosti) zastření skutečné doby provedení této transakce. Z dokazování tak bezpečně vyplývá, že se nejednalo, jak by se podávalo z tvrzení obhajoby, o pouhý zcela náhodný souběh celé řady pochybení různých osob v různých fázích celého skutkového děje včetně vědomého porušování zákonných povinností dvěma advokátními kancelářemi při zápisu změn do obchodního rejstříku.

79. Vrchnímu soudu v Praze nezbylo, nežli z podnětu odvolání státní zástupkyně podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadený rozsudek v celém rozsahu zrušit a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátit soudu I. stupně k novému rozhodnutí. V další fázi řízení je potom nalézací soud soudem odvolacím zavázán výše popsanými konkrétními skutkovými závěry ve smyslu nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 2980/22 ze dne 21. 3. 2023.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 19. května 2025

Mgr. Robert Pacovský
předseda senátu